

DANSKEREN

Udgivet af DEN DANSKE FORENING

23. ÅRGANG NR. 1 FEBRUAR 2009

Landsmand?

Der var et eller andet, der vendte sig i mig, da jeg for et stykke tid siden blev opmærksom på, at den i øvrigt meget sympatiske blogger Anna Lyttiger omtalte den tidligere narkohandler Reino Arild Pedersen - nuværende imam Abdul Wahid Pedersen - som sin landsmand. - Landsmand!

Abdul Wahid Pedersen er aldeles ikke min landsmand!

Ayaan Hirsi Ali - ny dansker, hvis hun vil

Lad os lige genopfriske gamle Grundtvigs definition på det at være dansk:

*Til et folk de alle høre,
som sig regne selv dertil,
har for modersmålet øre,
har for fædrelandet ild;
resten selv som dragedukker
sig fra folket udelukker,
lyse selv sig ud af æt,
nægte selv sig indfødsret.*

Abdul Wahid har selv udelukket sig fra folket og har lyst sig ud af æt, og han burde følgelig fratages sin indfødsret. Han har hverken øre for modersmålet eller ild for fædrelandet, for han har kasseret sine danske navne og erstattet dem med arabiske navne, og han gør sit bedste for at true sine tidligere landsmænd til at rette sig efter de befalinger, som udgår fra hans nye fædreland på den arabiske halvø.

Som islamkenderen V. S. Naipaul skrev in sin bog "Beyond belief" (Dansk udgave: Ikke til at tro):

"Islam er ikke blot et spørgsmål om den enkeltes tro og samvittighed. Den stiller imperiale krav. En konvertits verdenssyn ændrer sig. Hans hellige steder ligger i arabiske lande; arabisk er hans hellige sprog. Hans forestillinger om historien ændrer sig. Han forkaster sin egen; han bliver, om han så bryder sig om det eller ej, en del af den arabiske historie. Konvertitten er nødt til at afvise alt det, som er hans."

Det er muligt, at Reino Arild Pedersen var min landsmand. Men Abdul Wahid Pedersen er det bestemt ikke. Han er ikke dansker. Han er ny-araber, og han burde som sådan bosætte sig i Saudi Arabien.

En person som f. eks. den somalisk fødte Ayaan Hirsi Ali er gået den stik modsatte vej. Hun har haft personlig styrke til at forkaste forstening og forummelse og har valgt at leve i frihed i overensstemmelse med de bedste europæiske traditioner.

Hun kunne uden problemer blive en del af det danske fællesskab, og Den

Danske Forening ville byde hende velkommen som ægte nydansker, hvis hun anmodede derom.

At være dansk har nemlig ikke noget med biologisk arv at gøre. At være dansk er et spørgsmål om hjertets placering, - og der er for mig ingen tvivl om, at Ayaan Hirsi Alis hjerte sidder på rette sted.

Abdul Wahid - ny araber. Lyse selv sig ud af æt...

Lad blot "antiracister" påstå, at Abdul Wahid er dansk, fordi han har lys hud, blå øjne og lyst hår.

Sådanne racistiske kriterier anerkender vi ikke i Den Danske Forening.

At være dansk er et spørgsmål om personligt tilvalg - og fravalg.

Harry Vinter

Ny formand for DDF

Tomas Kierstein: Den Danske Forening har fået en nu og - bogstavelig talt - stærk formand.

side 3

Huset på Christianshavn

Dronningensgade 14: Et smukt gammelt hus, som er rødt både udvendigt og indvendigt.

side 6

Dagbog fra Balkan

I 10-året for NATOs krig mod Serbien: Ole Hasselbalch anmelder Zorica Mitics bog "Tårer".

side 20

DANSKEREN

udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme. Foreningens medlemmer modtager bladet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på bladet for 250 kr. om året - se kuponen side 24. Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse. Bladet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

Foreningens adresse:
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

Telefonsekretariat:
Tlf. 86 13 24 01 Fax 70 25 24 01
Danske Bank Reg.nr. 9173 Konto 4547551
SWIFT-BIC: DABADKKK
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51
www.danskebank.dk

E-mail:
danskeren@danskeren.dk

Internet:
www.dendanskeforening.dk

Redaktion:
Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),
harryvinter@gmail.com
Cand. mag. Peter Neerup Buhl,
pnbuhl@hotmail.com

Styrelsen:
Tomas Kierstein (formand, pressetalsmand)
tlf. 41 13 13 69
tkierstein@msn.com

Keld Rasmussen (næstformand)
tlf. 24 22 12 00
otier@privat.dk

Ole Steenen
ole.steenen@hotmail.com

Harry Vinter
harryvinter@gmail.com

Jesper Nielsen

Søren Jensen

Regnskabsfører og styrelsessekretær:
Thomas Andreasen
tlf. aften/weekend 86 13 24 01

Juridisk konsulent:
Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch
tlf. 49 19 15 54
Ole.hasselbalch@mail.dk

Mødekonsulent:
Murer Poul Vinther Jensen
tlf. 61 13 00 32
povj@webspeed.dk

DANSKEREN

udkommer 4 gange årligt - nemlig i:
februar, maj, september og december

Skal man le eller græde? SF-politiker føler sig truet af gammel løbeseddel fra Den Danske Forening

RETURBILLET

HVIS DU ER:

TRÆT af at føle dig fremmed og uønsket,

SUR OVER ikke at kunne få endnu flere af dine
koner, børn, forældre, onkler, tanter, kusiner og
fætre herop,

UTILFREDS MED arbejdsløshedsunderstøttelsen
og bistandshjælpen,

VRED OVER at blive bebrejdet, at du optager en
bolig på bekostning af hjemløse danskere,

GAL PÅ dem der siger, at 50 afrikanske børn
kunne forsørges for det, du koster samfundet...

**Så find dig ikke i "racismen" og "diskrimina-
tionen" mere: Gå til en af danskernes
"humanistiske" politikere og få penge til en
billet hjem!**

I Danmark skal den, der handler uforsvarligt,
nemlig selv betale skaden.

TAK FOR BESØGET - GOD TUR!

Afleveringen af sedlen til Özlem har fået hende til at sikre sig hemmelig adresse, siger hun - uvist hvordan. Hun er også begyndt at holde hemmeligt, hvor børnene går i skole, siger hun - hvordan det nu end lader sig gøre. Er hun mon flyttet og har hun flyttet børnene eller hvad?

"Det er frygteligt, at det skal være sådan. At nogle bruger den slags midler i et demokrati", udtaler den hårdt ramte indvandrerpolitiker til BT 12/1.

Foreningen kender ikke noget til afleve-

ringen og trykker i det hele taget ikke truende materiale. Men vi har trykt en seddel med den nævnte overskrift - den vises ovenstående.

Der er med andre ord tale om et nyt, groft eksempel på, hvordan en indvandrer uden grund tillægger sig en offerrolle. Det er derimod nok ikke uden grund, at sedlen er blevet afleveret netop til Cekic.

Vi opfordrer vore medlemmer til at bruge sedlen igen dér, hvor det måtte være velanbragt.

Ny formand for DDF

Nytårsaften kl. 24 var der ikke blot årsskifte. Der var også formandsskifte i DDF, da Keld Rasmussen og Tomas Kierstein byttede poster. Keld fortsætter som næstformand, mens Tomas overtager formandsposten. Søren Jensen har i den anledning stillet den nye formand en række spørgsmål.

SJ: Hvorfor har du takket ja til at blive formand for DDF?

TK: *Det er såmænd meget enkelt. Hvis styrelsen mener, at jeg kan bruges på den post, så vil jeg gerne sætte mig selv i spil.*

Hvordan har du tænkt dig at synliggøre og profilere DDF?

Det er en sag, der kræver overvejelse, således at vi ikke glider os selv op uden afvejelse af indsats kontra resultat.

Jeg er ung i denne sammenhæng, og jeg har den store fordel, at en af foreningens fornemste formål - nemlig at være debatskabende - for længst er nået.

For ikke længe siden hørte jeg en kommunikationsekspert sige, at et moderne menneske hver måned modtager lige så mange informationer, som en bonde modtog på et helt liv i det 18. århundrede.

Så nytter det ikke bare at satse på mængde. Det, vi laver, skal rage op og bidrage til en uddybelse af folks relevante viden. Hvis ikke gungrer vi for at gungre, og det er livet for kort til. Vi er i det her af nødvendighed og med et formål. Det er et arbejde og ikke hverken en hobby eller en karriere.

Hvad der konkret skal ske, arbejdes der aktuelt med i styrelsen, så min hverdag er kun ændret i den forstand, at ansvaret tynger mere, når man får formandskasketten på.

Det er en kendt sag, at de fleste danske medier er venstreorienterede eller kulturradikale. Hvordan kan DDF trænge igennem mediemuren?

Egentlig er det spørgsmålet, om ikke vi overvurderer disse mediers styrke en del. Internettet har betydet en kraftig udhuling af de etablerede mediers magt. De udfordres f.eks. af bloggere.

Da jeg for nylig var til en demonstration på Rådhuspladsen i Kbh. til støtte for Israel, blev dagens mest interessante nyhed afsløret af en ung svensk blogger, der filmede en flok heilende moddemonstranter med sin mobiltelefon, mens de råbte slagord mod Dan-

mark og demokratiet og opfordrede til mord på jøder.

Imens rendte journalister og fotografer fra de store medier rundt med filmkameraer til flere hundredtusinde kro-

ner på den forkerte side af sporvejsbygningen og endte med at levere en omgang journalistisk leverpostej - gaaab! Sådan går det, når man har haft medgang og monopol i mange årtier; man bliver rutinesløv og tror, at man kan klare sig på navnet.

Vi skal ikke lade os dupere af den gamle presses magt. Vi skal omfavne de muligheder, som den nye rigtigt frie presse byder på.

Jyllandsposten er en forfriskende undtagelse i medie billedet. Jyske ege har både solide rødder og kan sætte nye skud (latter).

DDF har siden foreningens grundlæggelse haft svært ved at få politikerne i tale. Tror du, at du med dit joviale og folkelige væsen kan bryde dødvandet?

Jeg tror næppe, at det slår igennem over for politikere i almindelighed. De er mest interesserede i, hvad deres egne artsfæller mener om dem. Det samme gælder diverse såkaldte eksperter. Jeg synes f.eks., at det er ret kosteligt, at Jørgen Bæk Simonsen kunne få sig selv til at sige, at han har mere til fælles med en muslimsk professor end med en dansk arbejdsmand. Han har

imidlertid ikke noget imod, at hans forskning og bogudgivelser finansieres af arbejdsmandens skatte kroner. Det er kulsort, at vi skal høre på sådan noget i det 21. århundrede. Gad vide om manden også taler fransk til sine professorale kollegaer og tysk til sin kat. Hund holder han nok ikke. Det kunne jo fornærme hans venner (latter).

Kunne du sætte overskrifter på Kiersteins nytårstale direkte tv-transmitteret til det danske folk?

Uha, det har jeg aldrig overvejet. Men efter at de frelste har taget sloganet "Yes, we can" til sig, kunne et af mine slogans måske være et nyrehug til de kulturradikale: "Gu kan de da ej!" (latter). Jeg er ikke og bliver aldrig politiker, og derfor er politiske taler et for mig ubetrådt område.

Hvornår blev du bevidst om, at politikernes fremmedkurs var dødsensfarlig?

Første gang jeg var i Saudi-Arabien faldt ti-øren helt.

Den utrygge stemning og den absurde ineffektivitet, der gennemsyrede hele det samfund, var en øjenåbner. Man kom fra et skib, hvor man var på fornavn med skipper, og hvor det drejede sig om at løse de stillede opgaver.

Gik man ned af gangvejen i en arabisk havn, var det som at komme hundredvis af år tilbage i tiden.

Massevis af voksne arbejdsføre mænd daskede rundt og fordrev dagen, som et barn ville gøre det - med tilfældige fornøjelser.

Imens sås tilhullede kvinder snige sig afsted langs husmurene, mens de mange fremmedarbejdere knoklede i den bagende sol. Saudierne værdigede dem ikke et blik.

Vi havde flere filippinske matroser, hvis kvindelige slægtninge havde været husslaver i Saudi-Arabien. Der kan man tale om ægte had, ikke som base-ret på fordomme, men med baggrund i bitre erfaringer.

Det ville klæde fagbevægelsen og socialisterne at fokusere på kulturforskellene. Men når man har kaldt DDF

og DF for racister og "ikke stuerene", så kan det jo godt være svært tage livet på dogmekassen. Det er altid lettest at være pæn i medvind.

Hvordan ville du med 90 mandater i ryggen løse fremmedproblemet i Danmark?

Jeg ville først og fremmest få alle de konventioner gennemgået, som de sidste par generationer af politikere har skrevet under på. Vi skal ikke lade os spise af med deres søforklaringer om, at de er bundet, og at vi dermed også er det. De har bundet sig selv for at binde os, men samtidig vil de ikke stå ved ansvaret for deres handlinger. Vi skal kræve dem til ansvar. Forskriver man sig til magtesløshed, ligger ansvarspådragelsen i selve forskrivelsen. Uden i øvrigt ellers at ville sammenligne graden af fejhed og stupiditet så var det netop det, man slog fast under Nürnberg-processen.

Derudover ville jeg naturligvis med 90 mandater i ryggen have sat gang i repatrieringer.

Hvad har din opvækst i et hjem, hvor dine forældre var i Jehovas Vidner, betydet for dig?

Det kan jeg selvsagt ikke svare udtømmende på, for hvem havde jeg været, hvis jeg havde haft en anden opvækst? Men der er en ting, jeg særligt tilskriver mine forældres religion: En stærk afsmag for ethvert forsøg på at skabe kollektiv samvittighed.

Derfor kan jeg ikke døje ideologier og totale koncepter til menneskeheds frelse. Uanset hvor velmenende baggrunden end er, så ender den slags altid med, at man kanoniserer nogle bestemte handlingsmønstre. Og så dør den virkelige samvittighed, der altid er personlig.

Ud over at det skaber et rædsomt hykleri, lammer det os i forhold til den virkelighed, vi er i, hvor valget næsten altid er mellem to onder efter en absolut målestok.

Jeg plejer altid at illustrere det med historien om Robinson Crusoe. Hvis "du må ikke slå ihjel" ses som en regel til ureflekteret efterfølgelse, så stakkels Fredag

Jeg tror egentlig, at jeg vil revidere det til stakkels Kurt Westergaard. Det

er nemlig den samme problematik, og årsagen er den samme..... nogle menneskers forelskelse i illusionen om deres egen særlige fortræffelighed og renhed.

Regningen ender altid på en eller andens bord. Nissen flytter med, og valget er altid personligt.

Du blev døbt i en voksen alder. Hvorfor tog du den beslutning?

Det er meget enkelt; fordi jeg tror på Vorherre. Det burde egentlig slet ikke uddybes mere, men i lyset af de ovenstående svar vil det nok være en smule søgt ikke at indrømme, at der var en yderligere bonus: den lutherske kristendomsforståelse rimer med mine erfaringer. Dåben slog det sidste vindue til "missionshuset" op, så jeg kunne trække vejret.

Den Danske Forening har bogstavelig talt fået en stærk formand: Tomas dyrker styrketræning på 25. år

Du var i en længere årrække dørmænd og tilmed på enkelte barske natterestaurationer. Har det senere påvirket dig?

Naturligvis. Det fravristede mig de sidste illusioner, jeg trængte til at komme af med (latter).

I nattelevet ses menneskelivet i sine ekstremer. Det bekræftede mig også endeligt i, at al tale om integration af visse etniske grupper er ren ønsketænkning. Individet kan derimod altid vælge anderledes. Især hvis lovgiverne tør stå fast på individets ret over for subkulturernes ret.

Der hopper kæden igen af for humanismen. Lige ret er lighed over for en bestemt lov. Det er ikke lighed i forhold til at bestemme hvilket sædeligt grundlag loven skal bygge på.

Påstår man nemlig det, så giver man reelt lensrettigheder til lederne af sub-

kulturerne. De aggressive og indpiske får ret til at trykke enkeltindividerne inden for disse subkulturer.

Hvor skal de enkeltindivider så gå hen? Hvem hjælper dem? I hvert fald ikke humanisterne, for det tør de ikke. Så kunne de jo komme til at generalisere og risikere at skulle være rigtige autoriteter, der tør sætte grænser og leve med en eventuel dårlig samvittighed.

"Det er arrogant at mene, at vor kultur er bedre...osv."

I stedet for at danske politikere takkede de højere magter for den lette tjans, de havde, dengang de var ledere af et kulturelt homogent land, så skulle de absolut eksperimentere ved at sætte folk med vidt forskellig kulturel baggrund sammen."Th, hvor spændende!!! Nu har vi de samme ting at slås med som politikerne i de lande, hvor stormagtspolitik og religionskrige har skabt opsplittede krudttøndesamfund.

Hvem blev lykkeligere af det? Er det sjælefred og idyl, vi nu ser vi gaderne?

Hvad ragede det dem, om danskerne havde nok i sig selv? Hvem har gjort dem til dommer over det?

Hvis alle de, der taler for, hvor spændende kulturmødet er, vil have spænding og æstetisk krydderi på deres forkælede tilværelser, så kan de tage en tjans i døren eller i en af politiets uropatrujer i nogle år. Så kan vi tales ved.

Er der nogle ting, som du vil trække frem fra dine skole- og gymnasieår?

Ikke specielt. Det bliver let til Tykke Niels' skolehistorier. Sjovt for folk, jeg kender, men uinteressant for læserne af Danskeren.

Du er kendt for at være ordekvilibrist. Hvorfor har du aldrig taget en akademisk uddannelse som f.eks. jurist, hvor dine retoriske evner kunne være kommet til deres ret?

Det ved jeg egentlig ikke. Sådan gik det bare. Jeg mener, at man skal være meget varsom med at psykoanalysere mennesker. Objektivitet er et stærkt overvurderet begreb. I udgangspunktet er vi affektive åndsvæsener. Det mindst fornuftige og mest uobjektive, som jeg kan komme i tanke om, er netop påstanden om menneskelig objektivitet og fornuften som et bestemt koncept, man

kan abonnere på.

Det er en stopklods for den befriende ærlighed, der ligger i at sige: "Undskyld makker, jeg dummede mig."

Det har jo nemlig den ubehagelige sideeffekt, at man bliver dømt derefter, hvis man påstår sig fornuftig og objektiv. Det kan ingen mennesker i længden bære, for vi er ikke perfekte. Så kommer hykleriet og livsløgnene, og så bliver det meget svært at løse problemer, for man tør ikke lade skjoldet falde. Har man f.eks. først sagt om nogen, at de ikke er stuerene - underforstået at det er man selv - så bliver det næsten umuligt senere at indrømme, hvis de pågældende i mere eller mindre grad får ret.

Erhvervsmæssigt har du taget nogle gevaldige sving. Kunne du fortælle lidt om, hvad du har beskæftiget dig med samt fortælle, hvorfor du er endt som smed?

Egentlig af samme grund som jeg lige har beskrevet. Jeg har været sømand, dørmænd, daglig leder i et vagt-

selskab, jord- og betonarbejder, slagteriarbejder og har sågar passet en voksen sindssyg i et husprojekt for et vekarbureau.

Det sidste var et fantastisk job. Patienten var en ca. 60-årig lettere dement lektor. Han var lynende begavet og talte fire sprog flydende. I dag er jeg selvstændig smed. Det er anden gang, jeg er selvstændig. Første gang var i årene 1992-1996, hvor jeg sammen med en anden handlede med forskellige specialdele inden for en af servicebrancherne.

For nogle år siden var du dansk mester i bækpres. Har sport altid haft din interesse? Du boksede jo også i dine unge år?

På det punkt er jeg nok i kontakt med min indre stenaldersmand (latter). Jeg synes, at det er rart at være rimelig stærk og i nogenlunde form.

Du er kendt for at læse mange bøger. Har du en svaghed for visse forfatter-skaber, og hvilken bog læser du for tiden?

Jeg elsker at læse. Da jeg sejlede, læste jeg gerne to bøger om ugen. Når man har frivagt på et skib, er der ikke meget andet at lave.... og det passede mig fint. I land har man ikke så megen tid, og da slet ikke efter at jeg trådte ind i styrelsen.

Jeg er ikke forfatterskabsfikseret. Jeg vælger gerne pr. indskydelse eller pr. anbefaling. Kommer der en bog om et emne, jeg før har læst en del om, men som har en ny vinkel eller tese, kan der godt ryge en plovmand afsted.

Den bog, jeg læser lige nu, er et eksempel på det. Det er Ian Kershaws bog "Hitler". Jeg orkede ikke at give mig i kast med den oprindelige engelske tobindsudgave på 1450 sider, da den udkom for et par år siden, men jeg købte straks den danske oversættelse på ca. 1000 sider. Kershaw bruger et begreb fra Max Weber, der hedder karismatisk lederskab, til at forklare fænomenet Hitler. Det er god vaccine mod al personlighedskult at læse om det.

Held og lykke med posten, Tomas!

God tid? Meningsfyldt beskæftigelse. Indholdsrig fritid?
Vi har tusindvis af foldere, som skal omdeles. Vi har plakater på vej, som skal oplæbes. Vi har brug for meddelere, som kan infiltrere de landsskadelige miljøer. Vi har brug for fotografere med telinser. Vi har brug for sprogkyndige til oversættelsesopgaver.

Gør noget ved det nu!

Pirater

De holder ikke inde af sig selv, men USA har tidligere vist, hvordan uvæsenet kan bringes til ophør

Af Arne Hornborg

Danmark har underskrevet menneskerettigheds erklæringerne, men jeg mener ikke, at vi har underskrevet, givet tilladelse til, misbrug af hverken menneskerettigheds erklæringerne eller misbrug af asyllovene. Noget der desværre finder sted i stor udstrækning.

Folketinget og Regeringen burde suspendere disse underskrifter, midlertidigt, indtil misbrug er ophørt.

Det øvrige Europa burde gøre det samme.

Forhåbentlig kommer de pirater som for tiden hærger handelsskibene ikke til Danmark til retsforfølgelse. Folketinget bør ikke ændre loven, som forslået af forventningsfulde advokater, men fastholde og forhindre at piraterne kommer til Danmark for at blive retsforfulgt. Der

vil naturligvis ske det, at piraterne efter udstået straf enten vil søge asyl i Danmark, de skal nok finde „saglige grunde“ til en sådan ansøgning, godt støttet af de selvbestaltede, såkaldte „humanistiske“ organisationer og godt hjulpet af Det radikale Venstre. Hvis asyl bliver dem nægtet vil de garanteret, med al den erfaring vi har, få tildelt „tålt ophold“

Danmark vil, også på det område, blive en magnet for uønskede personer.

„Rettigheder“? Mennesker der ikke ønsker demokrati, modarbejder demokrati, skal ikke beskyttes af demokratiet i deres forsøg på at afskaffe samme.

Hvorfor skyder man ikke blot angribende pirater og deres både i sæk?

Er Den Vestlige Verden i færd med at destruere sig selv i „pladderhumanismens navn“?

Pirateri er en gammel muslimsk tradition. I århundreder hærgede de muslimske lande i Nordafrika skibstrafikken i Middelhavet, hvor de især berigede sig ved hvid slavehandel. De nåede vidt omkring. I 1627 bortførte muslimske pirater samtlige 400 indbyggere i en islandsk by. Uvæsenet blev bragt til ophør, da USA's præsident Jefferson beordrede en flåde til Middelhavet, hvor den i 1815 bombarderede de nordafrikanske byer og tvang muslimerne til at ophøre med pirateri og slavehandel.

Huset på Christianshavn

Dronningensgade nr. 14 er en smuk og velbevaret bindingsværkeejendom fra 1730'erne. Huset er rødt - både udenpå og indeni. Her bor Dansk Pen og andre organisationer med et anstrengt forhold til menneske - og frihedsrettigheder.

Af Gertrud Galster

Blandt husene på Christianshavn har Dronningensgade nr. 14 gjort sig særlig bemærket.

Det tilhørte nu afdøde velhaver, civilingeniør Niels Munk Plum, som – alt efter iagttagerens synspunkt - har gjort sig berømt eller herostratisk berygtet ved at fortsætte sin modstandskamp fra besættelsen med marxistisk undergravning af samfundet og støtte 117 forskellige røde aktiviteter og aktioner fra blad- og bog udgivelser til Afrikas Antiapartheid.

Her arbejdede græsrodsgruppen "Støt Christiania" med Ole Espersen som sekretær (!), Mandebbevægelsen, Socialistisk Kulturfront og Socialistisk Lytter- og Fjernseerforbund. Her kunne man også tidligere finde "Politisk Revy" og "Tidsskriftcentret", som senere flyttede til Projekthus i Rådhusstræde.

I 1981 ændredes Plumfonden til Fredsfonden som udover Dronningensgade 14 også ejer "Fredsfondens Hus" i Nyhavn. Til bestyrelse valgtes røde navne som Ritt Bjerregaard, Tine Bryld, Toni Liversage, Henrik Zahle m.fl., mens Niels Munk Plums datter, Camilla Plum, blev formand. Snart efter oprettedes fondens vennekreds, hvis formål syntes at være at dække over selve fondens ræverødhed med navne, der hovedsagelig var rekrutteret fra socialdemokratiske og radikale kredse under Ritt Bjerregaards formandskab. Hendes engagement i den Sovjet-påvirkede fredsbevægelse faldt flere socialdemokrater for brystet og der hørtes barske ord imod Fredsfonden og Ritt Bjerregaard: "Ritt er en højtrøvet kyniker, infam giftsnog og tarvelig gadgetøs".

Ud over Fredsfonden huser ejendommen **græsrodsforeninger og organisationer, der virker inden for fondens formål**, bl.a. Militærnægterforeningen, Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening og Danske Flygtningevenner.

Fondens sekretariat deles iøvrigt med **Dansk PEN, den danske afdeling af den internationale forfattersammenslutning for ytringsfrihed.**

En betingelse for at bruge huset er, at de pågældende foreninger m.v. er uafhængige af politiske partier og interesseorganisationer. Fredsfonden har intet ansvar for de aktiviteter husets brugere er engageret i og **fonden deler ikke nødvendigvis de holdninger de pågældende måtte udtrykke,**

ligesom det omvendte heller ikke er tilfældet. (Her modsiger de da deres egen erklæring lige ovenfor: "*der virker inden for fondens formål*").

"Dansk Pen", som officielt arbejder for ytringsfrihed, deler altså sekretariat med selve Fredsfonden. Ytringsfrihed bruges usædvanligt ivrigt og højlydt på venstrefløj, ikke mindst blandt de autonome, mens de samme "brugere" af denne menneskeret angriber og overfalder alle andre, der vover at sige noget andet.

Hvad gør "Dansk Pen" ved det? Ikke en disse! De synes indforstået med forholdene. Det vakte opsigt og harme, da de nægtede historikeren, journalist Lars Hedegaard medlemskab i "Dansk Pen" med den begrundelse, at han gav sig af med "hadefuld tale".

Hedegaard havde benyttet sin ytringsfrihed til at advare mod den meget farlige ideologi, der kalder sig islam.

Hedegaard stiftede så "Trykkefrihedsselskabet", og det har vind i sejlene.

Bestyrelsen i Dansk Pen udgøres af:

Anders Jerichow (Præsident), journalist ved Politiken.

Hanne Marie Svendsen (Vicepræsident)

Anne Marie Ejrnæs, der i 70'erne var knyttet til det røde blad "SKUB" (trykt hos "Krim-tryk" og Socialistisk Dagblad) og fik udgivet bog på det røde forlag "Tiderne skifter".

Morten Hesseldahl (Kasserer).

Benn Q. Holm, tidligere ansat ved dagbladet AKTUEL.

Niels Ivar Larsen, ansat på Information.

Jens Lohmann - se nedenfor.

Iben Melbye - se nedenfor.

Klaus Slavensky - se nedenfor.

Michael Svennevig.

Marianne Østergaard.

Journalist **Jens Lohmann** har været tilknyttet Information og har skrevet flere bøger om Latinamerika, udgivet af Mellemløst Samvirke, Information og FN-Forbundet. (Sidstnævnte organisation har ikke noget med FN at gøre).

Iben Melbye er børnebogsforfatter og børnebibliotekar med tilknytning til børneradioen.

Hun har skrevet flere bøger i Skorpionklubs-serien, udgivet af de røde forlag "Spar 2" eller "Spar Knægt".

"Den som kaster den første sten" udgivet af Modtryk.

Hun var engageret i Torben Weirich's projekt til skabelse og spredning af uanstændige børnebøger og var dommer i Borgens børnebogs konkurrence sammen med Weirich, Vinterberg og Thestrup, hvor "Katamaranen" vandt.

Hun oversatte Vestins "Den røde Bok om små Barn", anmeldt i UNGE PÆD. 9/1970 ved Claus Bjerring.

Under retssagen mod Christiania 1976 udkom hendes børnebilledbog "Længe leve Christiania" på forlaget Spar Knægt.

Hun holdt foredrag for 6-12-årige børn på Gentofte Bibliotek den 14.3. og 15.3.1978.

Iben skrev under på "spionen" Arne Herløv Petersens fredsappel 1981 og deltog i international Forfatterfredskonference i forsommeren '82 i

Køln, hvorom hun skrev i Politiken 18.7.82.

Klaus Slavensky er gammel DKP'er. I 70'erne sad han i ledelsen af Vesterbro Lejerforening, som involverede sig i en fagforeningskonflikt imod borgmester Pelle Jarmer.

Slavensky deltog i den Sovjet-styrede fredsbevægelse, bl.a. i fredskonferencen i Aalborg 1981 som repræsentant for Vesterbro Lejerforening. Hans teaterstykke "Fredsmosaik" spredtes bl.a. gennem partikammeraten Sussi Handberg* på RUC. Han skrev også stykker til politiske teatre som Fiolteatret og Skifteholdet.

Slavensky blev indvandrerkonsulent i Ishøj og medlem af græsrodslandsstyrelsen og sekretariatet for "Folkebevægelsen mod Fremmedhad" (FMF) i 80'erne.

Siden har han som informationschef for det røde, omstridte Menneskerettighedscenter tit givet udtryk for sine marxistiske holdninger.

Ligesom andre venstreekstremer var han en tid forment adgang til Tyrkiet på grund af hans interesse for kurderne, men udpegedes siden af EU og Europarådet til at overvåge deres storstilede kampagne for demokrati og menneskerettigheder i Tyrkiet.

*) Sussi Handberg var tidligere ansat i Sømandsforbundet og underviste på Marxistisk Oplysningsforbund (MOF). Hun engagerede sig ivrigt i havnestrejker og fiskeridemonstrationer, og gav som socialrådgiver information om, hvordan havnearbejderne - gennem bistandsloven - kunne få økonomisk hjælp til aktioner etc.

Dørskilte i Dronningensgade 14

Den danske kode

"Den danske måde at anskue verden på har langt større betydning i erhvervslivet, end vi går rundt og tror."

"Forskellen er bl.a. den danske grundholdning om, at vi skal gøre det så simpelt som muligt. Hvis vi kigger på, hvor meget programkode der er skrevet i det danske udviklede Navision, så er der langt mindre end i tilsvarende programmer."

"Den model vi har for at leve sammen, er også en mere social model, hvor vi satser på samarbejde. Den model er nok i virkeligheden en nordisk tradition, som tager udgangspunkt i, at alle er lige, hvor en medarbejder kan gå ind og tale med sin chef og forklare, at man ikke er enig."

"Vi kan være innovative i grupper, vi behøver ikke en chef, som ved det hele."

Som danskere har vi masser af styrker at stå på. Dem skal vi udnytte og ikke bevidstløst forsøge at efterstræbe andre nationers særpræg."

"Vi har styrker, som ikke er nemme at kopiere."

Fra interview med topchef i Microsoft, Klaus Holse Andersen, i Børsen 15/1 09

EU-Parlamentet vil høre din mening - hvis den er korrekt

På EU-Parlamentets hjemmeside har alle nu mulighed for at gå ind og give deres mening til kende om, bl.a. om, hvorvidt de hellige krigere på Guantanamo-basen skal have fremtidig bopæl i EU.

Denne og andre meningstilkendegivelser finder sted på denne hjemmeside:

<http://www.europarl.europa.eu/elections2009default.htm>

Spørgsmålet er så, om den mening, man giver til kende, er i overensstemmelse med EUs meningskodeks. En dansker, som gav sin mening til kende, fortæller følgende om sin erfaring:

Mit brev under navnet Anders ville de åbenbart ikke bringe. Jeg skrev, at islam og vestlig kultur trives som ild og vand: Den svageste dør. Derfor synes jeg, at man skal sende Guantanamo-fangerne tilbage til deres hjemlande, hvor islam allerede har undertrykt den kristne kultur.

Naturligvis vidste jeg, at dette ikke ville blive bragt. Jeg ville blot gøre "moderator" opmærksom på, at vi ikke alle er lallende multikulturalister. Og minsandten: endnu bedre - så enhver virkelig kan se EU-diktaturet i praksis - begik moderator (censor) den dumhed at skrive flg.:

"moderator\04-02-2009\13:15 In accordance with our editorial policy, we have been obliged not to publish two comments received on this subject because of their advocacy of discrimination vis-à-vis Guantanamo detainees on the grounds solely of religion. Such discrimination is contrary to the fundamental principles of the European Union, as defined in the European Charter on Fundamental Rights, as well as UN conventions on human rights to which all EU countries adhere."

"censuren \04-02-2009\13:15 I overensstemmelse med vor redaktionelle politik, har vi set os nødsagede til ikke at offentliggøre to kommentarer om dette emne på grund af deres argumenter for diskrimination af de internerede på Guantanamo på grund af deres religion. Sådant diskrimination er i strid med den Europæiske Unions grundlæggende principper, som de er fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i FN-konventioner om menneskerettigheder, som alle EU-lande går ind for."

Vi er altså nået dertil, at det er forbudt at være uenig med indholdet i de menneskeskabte konventioner - forbudt at arbejde for at få dem ændret. De har fået samme status i EU, som Koranen har i Saudi Arabien.

Åbent brev til justitsminister Brian Mikkelsen

Kære Brian Mikkelsen

Danske borgere har i de seneste par dage måttet bivåne, hvorledes forskellige folkevalgte og forskellige topfolk fra politiet, billedligt talt, har stået i kø, for at udtrykke deres fordømmelse af de udtalelser, som en menig politibetjent angiveligt skal være fremkommet med, under en demonstration mod Israels intervention i Gaza.

På den baggrund kan det undre såre, at de samme politikere og topfolk fra politiet, så vidt jeg er bekendt med, ikke har reageret i synderlig grad, på de udtalelser, der faldt ved en anden demonstration, få dage før den ovennævnte.

Jeg var selv, i selskab med bl.a. formanden for Trykkefrihedsselskabet, Hr. Lars Hedegaard, til stede ved sidstnævnte demonstration, der afholdtes på Rådhuspladsen i København, den 10. januar i år. En demonstration afholdt på foranledning af Dansk Zionistforbund, til støtte for Israels ret til selvforsvar.

Under demonstrationen, havde en gruppe moddemonstranter taget opstilling på den anden side af sporvejenes bygning ved Rådhuspladsen.

Vi var i første omgang uvidende om det - men ikke længe.

Pludselig dukkede en ung svensk blogger, Ted Ekeroth, op, og fortalte, at han netop havde filmet en gruppe moddemonstranter, der bl.a. heilede og udslyngede forbandelse imod demokratiet, imod Danmark og imod jøderne,

som folkegruppe.

Desuden fremkom gruppen med direkte opfordring til drab på jøder.

Videoen af disse hændelser, der nogle dage senere bragtes i DR-TV's program "Aftenshowet", kan endvidere se på følgende internetlænke:

<http://tedekeroth.wordpress.com/2009/01/11/fredsmanifestation-vs-hatpropaganda/>

Jeg vil derfor gerne spørge Dem:

Kan De give mig en forklaring på diskrepansen mellem det engagement, som udvises af folkevalgte og topfolk i politiet, i de to ovennævnte forskellige - men dog principielt forbundne sager om ytringer?

Hvordan kan man, hvis man bedømmer sagerne som funktion af denne diskrepans, undgå at få en alarmerende fornemmelse. Den fornemmelse, at en fornærmelse, udslyngning af en politibetjent, under en ophedet situation, tilsyneladende ses som en alvorligere forseelse og en større trussel, end grove, åbne og aldeles ulovlige opfordringer til mord på baggrund af etnicitet og religiøs overbevisning?

Sidstnævnte opfordringer endda garneret med en hilsen, som de truende formodentlig næppe har lært at kende gennem et indgående studie af Roms historie, men snarere gennem kendskab til praksis indenfor det nazistiske voldsregimente.

Jeg vil tillade mig at uddybe spørgsmålet, ved at referere til et brev, som en af mine fremtrædende forgængere, på Den Danske Forenings formandspost, foreningens juridiske konsulent jur.dr. Ole Hasselbalch, skrev til Deres partifælle, tidl. Statsminister Poul Schlüter i 1991.

Deri advarede Hasselbalch mod de forventelige følger af den udlændingepolitik, som den daværende borgerlige regering førte.

Når man læser det brev, som Poul Schlüter i øvrigt valgte at ignorere totalt, kan man ikke finde en forudsigelse,

som ikke er blevet vindiceret til overmål af begivenhederne.

Hvordan tror De, det påvirker os almindelige danskere, at måtte betragte myndighedernes ejendommelige prioriteringer?

Hvilke implikationer, tror De, det vil have, hvis der breder sig den generelle opfattelse, at myndighederne er mere optagede af form og kammertone, end af mordtrusler og antisemitisme. At, man ikke skal forvente beskyttelse mod vold og trusler, hvorfor man naturligvis må begynde alvorligt at overveje, hvorledes man så kan beskytte sin familie og sig selv?

Kan De fortælle mig, hvornår de folkevalgte og myndigheders topfigurer glemte, at statens voldsmonopol bygger på en byttehandel; vi deponerer vor naturlige ret til selvforsvar, mod at staten beskytter os.

Alene deri består nemlig den moralske ret til dette monopol. Øvrigheden har ingen moralsk ret til at indgå selvmordspagter på vore vegne. Hverken som individer eller som nation. At gøre det, er at pervertere det demokratiske mandat.

I dansk aftaleret er der faktisk et begreb, der hedder bristede forudsætninger!

Afslutningsvis:

Hvordan føles det (det er jo moderne at spørge alle om), at få netop de spørgsmål fra en forening, som "anstændige borgerlige" igennem snart 22 år har søgt at stemple med slet skjulte referencer til nazisme og fascisme?

Jeg forventer intet svar. Jeg er i det hele taget blevet nøjsom i mine forventninger til jer, de folkevalgte.

Det ville glæde mig, hvis De overrasker mig - gerne med et rigtigt menneskesvar, fra en dansker til en anden - uden spin.

Bedste hilsener
Tomas Kierstein,

Lissabon-traktaten - går i konføderal retning

Hvilken betydning får det for EU, Lissabon-traktaten og Danmark, at irerne stemte nej?

Af Poul Vinther Jensen

Det betyder, at EU må finde en løsning med Irland, - og det vil sige, at EU må give Irland nogle forbehold, så den irske regering kan få et flertal igennem ved en ny folkeafstemning.

Sker det ikke, så kan man ikke opfylde det krav, at alle 27 EU-lande tiltræder Lissabontraktaten, hvilket er en absolut forudsætning.

Personligt er jeg ikke i tvivl om, at Irland vil finde en løsning, selv om der var 53,6 % af de irske vælgere, der stemte nej til Lissabon-traktaten den 12 juni 2008.

Irland er det EU-land af alle, der har haft størst økonomisk fordel af deres EU-medlemskab.

Derfor forbliver Irland i EU.

Lissabon-traktaten (også kaldet Reformtraktaten) er den foreslåede erstatning for Traktat om en forfatning for Europa (Forfatningstraktaten), der ikke blev ratificeret, fordi 54,9 % af franskmændene og 61,6 % af hollænderne stemte nej til EU-forfatningen.

Herefter, var der tænkepause i EU. Men ved Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 21. og 22. juni 2007 fik man sammenskrevet en 16 sider lang tekst, som der var tilslutning til.

Traktaten blev færdigbehandlet på EU-topmødet i Lissabon den 18.-19. oktober 2007 og blev formelt undertegnet den 13. december af EUs stats- og regeringschefer.

Traktaten blev ratificeret af Danmark den 24. april 2008.

Der bliver med garanti ingen folkeafstemning i Danmark om Lissabon-

traktaten. Justitsministeriet har for kort tid siden meddelt, at der ikke sker nogen yderligere suverænitetsovergivelse ved at tiltræde traktaten.

Heri er jeg personligt ganske enig.

Den seneste Regeringskonference, hvor man vedtog en traktat, var i Nice i 2001; derfor navnet Nice-traktaten. Denne traktat, er efter mit skøn sammenlagt mere føderal, end den kommende Lissabon-traktat.

Reformtraktaten vil ganske vist bibeholde mange af de institutionelle opfindelser fra Forfatningstraktaten, bl.a. fastholder man, at EU skal have en fast EU-præsident, en EU-udenrigsminister - dog med titlen Unionens Høje Repræsentant for Udenrigs- og Sikkerhedspolitik, samme fordeling af pladserne i EU-Parlamentet, et reduceret antal kommissærer, og en sætning om udmeldelse af EU, hvilket er nyt, men afgørende.

Dertil er det besluttet at reformtraktaten ikke skal indeholde statsliggende træk som navnet "forfatning".

Der er heller ikke nogen reference til EU-symboler som hymne, flag, nationalsang og motto.

Men det afgørende for mig er, at Reformtraktaten ikke rummer nogen formulering om, at EU-lovgivning har forrang i forhold til national lovgivning, lige som der heller ikke ændres ved benævnelserne af EUs lovgivning.

Lige præcis her fastholder man, at EU

er fædrelandenes Europa.

Når det gælder stemmefordeling, er man blevet enige om, at de nuværende stemmeregler fra Nice-traktaten gælder frem til 2014.

I en overgangsperiode frem til 2017 vil de nye regler om 55 % af medlemslandene og 65 % af befolkningen være gældende, men stemmевægtene fra Nice-traktaten kan tages i brug i stedet, hvis et medlemsland ønsker det.

I 2014 træder en ny version af Ioannina-kompromiset fra 1994 i kraft. Den vil give små lande som Danmark og Irland mulighed for en reundersøgelse af EU-afgørelser, som landene ikke bryder sig om.

De nuværende 27 EU-kommissærer skæres fra år 2014 ned til 15. Kommissærposterne besættes af lande efter en ligelig rotationsordning.

Lissabon-traktaten betyder desuden, at Danmark, kan bevare de fire forbehold overfor det europæiske samarbejde, der blev indført i 1993, ligesom Danmark får mulighed for at indføre et nyt fleksibelt retsforbehold, således at det fortsat vil være muligt at føre en stram udlændingepolitik.

Danmark kan samtidig fastholde den såkaldte sommerhusregel, der er en klausul for udlændinges køb af sommerhuse i Danmark.

Så alt i alt, vurderer jeg, at Lissabon-traktaten er en traktat der trækker EU i konføderal retning.

Danmark er - og forbliver medlem af EU.

Ytringsfriheden på anklagebænken i Holland

Anklagemyndigheden i Holland har besluttet at sigte den hollandske politiker Geert Wilders, fordi han er fremkommet med oplysninger, som muslimer ikke bryder sig om. Det skete i Geert Wilders berømte film "Fitna".

I filmen påviser han bl.a. lighederne mellem nazismen og islam. At der er tale om fakta, og at filmen er en del af den offentlige debat, gjorde, at anklage-

myndigheden i første omgang afviste at rejse sigtelse.

Det fik imidlertid 9 personer til at klage til en appelret; og på den baggrund har myndigheden nu besluttet at rejse sigtelse.

Anklagen lyder på at "fornærme en gruppe mennesker" og at "oppiske had mod mennesker af en bestemt tro".

Ved præsentationen af sin film gjorde Geert Wilders opmærksom på, at der ikke er tale om en provokation, men om en påvisning af de barske realiteter.

Det skal nu vise sig, om det bliver forbudt i Holland at påvise barske realiteter.

Geert Wilders sagde efter at have hørt anklagen, at det er blevet en farlig aktivitet at deltage i den offentlige debat.

Hjælp vi forbryderne til magten?

Spørgsmålet stilles af den norske forfatter Knut Braa

Af Karsten Petersen

Knut Braas artikel blev trykt i den norske avis "Dagbladet" for nu snart 3 måneder siden under overskriften: "Hjælp vi forbryderne til magten?"

Der henvises til Natos indblanding i krigen på Balkan, hvor også norske specialstyrker var involveret.

Når Knut Braa derfor siger "vi", da henviser han til den norske deltagelse i konflikten, men kunne selvfølgelig lige så godt henvise til for eksempel den danske indsats.

I den anledning vil Knut Braa meget gerne have en forklaring på, hvad disse norske specialstyrker egentlig foretog sig i Kosovo før, under og efter Natos bombardementer af Serbien.

Nu giver han i artiklen ikke noget direkte svar på spørgsmålet om, hvorvidt "vi" hjalp forbryderne, men han lader tydeligt skinne igennem, at det i sandhed kunne se sådan ud, og giver flere overbevisende eksempler på det.

Det er dokumenteret, at norske specialstyrker sammen med "Kosovos Befrielseshær", - i øvrigt også i selskab med engelske specialstyrker -, lå parat i Makedoniens bjerge og observerede langt ind i Kosovo.

Da krigen brød ud var disse styrker, - inklusiv de norske -, de første til at trænge over grænsen ind i Kosovo.

De norske styrker kan derfor ikke have været helt uvidende om den efterfølgende fordrivelse af serberne og ødelæggelsen af deres ejendomme, samt drabet på tusinder af dem.

Knut Braa stiller derfor det meget relevante spørgsmål: Hvad vidste de norske politikere egentligt om dette?

Der må jo have været en eller anden form for rapporteringssystem, - men hvor højt op i regeringens rækker kom disse rapporter?

Der har åbenbart været MEGET stille angående dette i Norge, - som der i øvrigt også var i Danmark.

Knut Braa kommer også ind på hvordan det kunne gå til at en suspekt organisation som "Kosovos Befrielseshær", pludselig blev allieret med USA, - og dermed Nato -, når selvsamme organisation indtil da stod opstillet på listen over verdens terrororganisationer.

Forbrydere eller ej, - Clinton-administrationen manglede desperat en lokal allieret i kampen mod Serbien, - og derfor blev "Kosovos Befrielseshær" med et pennestrøg slettet af listen over terrororganisationer.

En forbryderorganisation hvis ledere kom fra magtfulde kosovofamilier med nære bånd til den nordalbanske mafia, kom derfor pludselig til ære og værdighed.

Glemte og tilgivet er organisationens våbensmuglerier og narkohandel.

Spørgsmålet om hvorvidt "vi" hjalp forbryderne, er derfor meget relevant.

Knut Braa nævner da også, at det "befriede" Kosovo nu er et knudepunkt for en betydelig narkotikakriminalitet idet man antager, at 40% af narkotikoen fra Afghanistan sluses ind i Europa via Kosovo, samt at de samme bagmænd også står bag en omfattende prostitutionsvirksomhed med østeuropæiske kvinder.

Samtidig ved vi i dag, at det "befriede" Kosovo er ude af stand til at brødføde sig selv, og som følge deraf er totalt afhængig af massiv hjælp fra den vestlige verden.

Værst er måske, at vi nu også i vor utrolige naivitet har fået oprettet en muslimsk stat på Europæisk jord!

Knut Braa slutter artiklen med ordene: Var vi medvirkende til at hjælpe forbryderne til magten?

Han giver ikke direkte svaret, men ved læsning af hans artikel skinner det tydeligt igennem, at det gjorde "vi" faktisk...

Et par spørgsmål står imidlertid ubesvaret: Hvorfor var det tilsyneladende så umådeligt påtrængende for Clinton at splitte Serbien????? Og hvordan kunne det gå til, at hele Vesteuropa hoppede med på vognen????

Kilde:

Dagbladet 5/11 2008

Se tillige artikler om emnet på Knut Braas hjemmeside: www.braa.net

Kosovo

For 10 år siden

Den italienske general Del Vecchio fortalte 18/12 i magasinet Panorama om grusomme overgreb mod Kosovos serbiske indbyggere efter NATOs erobring for snart 10 år siden. Vi bringer nedenfor enkelte citater fra artiklen.

"Hver morgen de første 1520 dage hørte jeg om fundet af lig af serbere og zigøjnere efterladt på vejene. Sidenhen fortsatte myrderierne, men mere sporadisk. De, der ikke var flygtet, risikerede at blive dræbt eller bortført. De efterladte serbiske huse blev totalt raseret eller brændt. Albanerne rasede også kirker og klostre. Målet var at tilintetgøre ethvert spor af serbisk tilstedeværelse."

"Det italienske militær stod overfor det tabu, at de ikke måtte fortælle noget til journalisterne. Fotografier, soldaterne tog af ofrene, blev hemmeligholdt."

"Det er beskæmmende, at 70 % af serberne forsvandt efter juni 1999."

"Mange serbiske fanger blev transporteret til lejre i Albanien. En af lejrene var i Kukes, hvor flere UCK-kommandanter har resideret, blandt andre Agim Ceku, som var statsminister i Kosovo indtil januar 2008. Ingen af de serbere, som blev tilbageholdt i Albanien, er vendt hjem. Nogle fanger blev fragtet til et "gult hus", hvor kirurger udtog organer af fangerne. Organerne blev via Rina Lufthavn fragtet til betalende patienter til transplantation."

"I 2005 blev en massegrav med serbere opdaget ved Volujak. Da vi havde identificeret og samlet beviser, sagde domstolen i Haag, at det var for sent. De kunne ikke åbne nye undersøgelser, og retsvæsenet i Kosovo var ikke interesseret i sagen."

"Domstolen i Haag droppede anklager mod UCK-kommandant og senere statsminister Ramush Haradinaj, fordi vidnerne døde på mystisk vis eller blev truet til tavshed."

Indfør Kultur indeks

Et kultur indeks gør det muligt at beregne, hvor mange fremmede et land kan integrere

Af: Kim Christian Botho Pedersen

Der findes i verden mange forskellige kulturer. Det, man kan definere som de kulturelle forskelle, spænder lige fra sproglige forskelle til religiøse forskelle, spisevaner, påklædning, frihedsgrader, opdragelse, politiske opfattelser, mand- kvindrolleropfattelser, seksuelle grænser, ytringsfrihed osv. Jo større forskellen er, jo mere anderledes virker en kultur på os. Jo større forskel, jo mindre forstår vi ofte den pågældende kultur og menneskene i den pågældende kultur. Jo større forskellen er, jo flere misforståelser opstår der også. Vi tror vi har forstået, men bagved ligger helt andre tanker, som hvis vi havde forstået dem, ville vi under ingen omstændigheder have accepteret dem.

Man kan vende det om og sige, at jo færre forskelle, der er mellem kulturerne, jo bedre forstår vi hinanden. For at forstå det, vil det være oplagt at sammenligne danskere med et par andre kulturer - nemlig hhv. svenskere, som vi tror, er nogle af dem der er tættest på os, og japanere, som for mange af os repræsenterer en fremmedartet kultur og endelig arabere (her bruges udelukkende arabere fra Saudi Arabien som eksempel - ca. 98% af Saudi Arabiens befolkning er muslimer), som også repræsenterer en anderledes kultur.

Af de tre, er der ikke meget tvivl om, at vi tror, at vi forstår svenskerne bedst. Det skyldes bl.a., at vi har et sprog, der minder meget om hinandens. Vi bruger endda samme alfabet som svenskerne - næsten da. Til sammenligning har japanerne og araberne et helt andet sprog, som vi slet ikke forstår. Det alfabet og de skrifttegn de benytter, forstår vi heller ikke.

Religionen:

Tager vi religionen, så har både Danmark og Sverige historisk set en kristen og viking baggrund. De små forskelle der måtte være er ubetydelige i en diskussion om kulturforskelle på verdensplan, da mange kulturer er væsentligt anderledes end vores egen. Vi accepterer også andre religioner. Japanerne har en tendens til at acceptere alle former for religioner og ikke tro på nogen af dem. Man siger, at japaner både er Bud-

dhister og shintoister. Japanerne helgarder sig også gerne med at være kristne på samme tid. Men japanernes forhold til religion er ofte meget overfladisk, og ofte er det kun formen, japaneren kopierer, og ikke indholdet som sådan. Med andre ord; der er ikke noget japanerne virkelig tror på og handler og lever efter. Ikke mange kristne går i kirke hver søndag, såvel som ej heller mange japanere besøger templet hver uge. For en typisk araber derimod, betyder religion uendelig meget. Alt er centreret omkring religionen. Det er lige fra religiøst betingede spisevaner og regler, påklædning, talemåder og meget mere. Religionen har indflydelse på stort set alt, hvad en typisk araber foretager sig.

Spisevaner:

Mht. spisevaner er vi tættere på svenskerne. Vi spiser nogenlunde samme slags mad. Både danskere og svenskere elsker kaffe. Vi spiser kartofler, svinekød, oksekød og fisk med sovs, rugbrød med diverse pålæg osv. Vi bruger kniv og gaffel. I Japan spiser man først og fremmest ris. Man spiser ris morgen, middag og aften, og man spiser med pinde. Suppe med tang og meget fisk indgår også i japanernes typiske måltid. Det meste af japanernes mad er fantastisk velsmagende. Japanerne har dog ingen religiøst betingede forbud mod spisning af det ene eller det andet. De har en masse regler omkring, hvordan man benytter spisepinde, men det er mere af hygiejniske årsager og årsager, der relaterer til hensyntagen til de øvrige ved bordet - altså manerer. De spiser gerne både svinekød og oksekød. Dog har japanerne det med at slubre og smaske, når de spiser. Det er noget, som kan få enhver dansker til at krumme tæer. Det ligger så fjernt fra vores kultur at smaske eller bøvse under et måltid. For japaneren, hører det til at slubre, når man spiser nudler. Ellers får man ikke suppen med op... Til sammenligning spiser kineserne de samme nudler på en helt anden måde end japanerne. Fælles for danskeren, svenskeren og japaneren er, at vi spiser hvad der bliver serveret i det pågældende land. Vi har med ganske få undtagelser (vegetarer fx) ingen indvendinger mod, at spise hvad der bliver serveret. Dette forhold gælder ikke araberne eller rettere muslimerne.

For størstedelen af araberne, som er muslimer, har religionen indflydelse på måltidet. Det gælder for muslimer (såvel som for jøder) som bekendt, at de ikke rører svinekød og heller ikke kød fra kødædende dyr eller noget som helst fra sådanne dyr. Dertil kommer, at alle dyrs kød er forbudt, hvis dyret ikke er slagtet i Guds navn, dvs. rituelt korrekt. Retfærdigvis skal det siges, at der naturligvis findes en del muslimer, som tager lettere på disse krav. Det ændrer ikke ved, at for mange muslimer er spisevaner og hvad de spiser, religiøst influeret.

Det kan være meget vanskeligt for eksempelvis et dansk institutionskøkken at tilfredsstille ønsker fra ortodokse muslimer, for de vil nok insistere på, at deres mad skal laves i gryder og med redskaber, der ikke nogen sinde har været i berøring med madlavning, hvor forbudt kød, specielt svinekød, indgik.

Hierarki:

Snakker vi samfundsform, så er danskerne og svenskerne nogenlunde ens. Vi bryder os ikke om, at nogen tror, at de er noget eller bruger deres magt som overordnet i et firma eller lignende. For en japaner er hierarki noget af det vigtigste. Man siger ikke sin chef imod, hvor meget man end synes, at beslutningen er forkert. Som dansker har vi svært ved at sætte os ind i den tankegang. Sig dog tingene lige ud, tænker vi. Uden at vide det, har jeg indtryk af, at man i arabiske lande også respekterer overordnede, ældre osv. i stil med japanerne. Det er en tankegang, som i dagens Danmark er meget fjern.

Kulturindeks:

Det siger sig selv, at jo større forskellen er mellem to kulturer, jo flere problemer kan der opstå, og jo sværere er det at integrere. Jo større forskel, jo færre kan vi integrere. Der er stor forskel på danskeren og japaneren, ligesom der er stor forskel mellem danskeren og araberne. Derimod er der stor lighed mellem danskeren og svenskeren. Vi ville ikke have de helt store problemer med at integrere et par hundrede tusinde svenskere i Danmark, selv om vi måske nok ville synes, at det var rigeligt mange. Men kommer der et tilsvarende antal japanere eller arabere til landet, så har

vi et stort problem.

Vi ville kunne håndtere et mindre antal arabere i Danmark, men ikke et større antal på kort tid. Vi kan ikke nå at integrere dem. Det skyldes, at vi er anderledes end araberne på væsentlige punkter og at vi ikke har tænkt os at ændre tingene i Danmark, så det passer araberne. Vi ønsker ikke, at et fremmed folk med helt andre værdinormer, kommer her til landet i stort antal og får indflydelse og fortæller os, hvordan vi skal gøre tingene fremover. En svensker eller en nordmand ville slet ikke have behov for at fortælle os, at vi skal lave om på noget,

fordi der stort set ingen forskel er. De har ikke problemer med dansk mad, ytringsfrihed, seksuel frihed, religion eller andet. Araberen derimod har problemer med mange af vores værdinormer og frigjorthed. Et mindre antal arabere ville ikke være noget problem, men kommer der uforholdsmæssigt mange til Danmark, kan de gøre deres indflydelse gældende og påvirke samfundet i en retning som for os danskere er uacceptabel.

Hvad er så problemet?

Der findes kulturelle forskelle, som vi ingen problemer har med at tilpasse os eller tilegne os, hvis det var det, det handlede om. Men der findes ligeledes også områder, hvor vi ikke har tænkt os, at vi vil give afkald på noget som helst. Eksempler er, at vi da meget gerne vil have nye spændende ideer til mad og drikke – det er ”kulturberigelse”. Vi vil også gerne inspireres af noget spændende design. Men kommer det til vores værdiopfattelser omkring ligestilling, religion og ytringsfrihed, så vil vi ikke give os en tomme. Det vil være ”kulturforringelse”. Selv om vi kan være forskellige, så er der altså forskel på hvilke af forskellene der spiller de store roller. Kulturer der på de væsentligste punkter er anderledes end vores, er vi på vagt overfor. Dem vil vi ikke kunne integrere i så høj grad som folk, der kommer fra kulturer, der har samme

Kulturindex - eksempel og forslag til beregning

		DK	N	SV	ENG	TY	FRA	Kina	JP	Tyrk	Saudi	Algeriet	Ind	USA
Index		0	3	23	72	98	127	510	558	586	711	865	475	160
	Vægtfaktor													
Sprog	2	0	0	0	1	2	3	6	6	5	5	6	6	2
Kønsrolle	10	0	0	0	0	0	0	3	5	5	10	10	5	1
Sex	5	0	0	0	0	0	1	5	5	5	10	10	4	0
Religion	8	0	0	0	0	0	0	2	2	5	10	10	5	0
Påklædning	5	0	0	0	1	1	1	2	2	5	8	8	4	0
Tolerance	10	0	0	0	0	0	1	2	1	5	5	10	4	0
Ytringsfrihed	10	0	0	1	1	1	2	10	5	6	10	10	5	1
Politik	10	0	0	1	1	1	2	6	8	8	10	10	4	2
Økonomi	5	0	0	0	1	1	1	4	4	3	0	4	3	2
Uddannelse	5	0	0	0	1	2	2	5	5	4	5	5	3	2
Samfundsstruktur	5	0	0	0	1	1	1	6	8	8	6	8	8	2
Mad kultur	3	0	1	1	2	3	3	6	6	5	6	6	6	3
Fritidskultur	8	0	0	0	0	1	1	5	8	5	5	5	5	2
Arbejdskultur	5	0	0	0	1	2	1	8	10	6	6	6	4	3
Respekt	3	0	0	0	1	2	1	8	8	10	10	10	5	2
Social tanke	8	0	0	0	2	2	2	5	8	7	1	10	5	5

opfattelse af de væsentligste punkter.

Et godt eksempel er også sammenligning mellem asiater, der ofte har buddhistisk baggrund, og folk med Mellemøsten, der typisk har muslims baggrund.

Vi har lettere ved at integrere asiater i Danmark. Det har vi, fordi de bl.a. har en buddhistisk baggrund. Selv om en buddhist er meget anderledes end en kristen, og man skulle tro, at den kulturelle forskel var stor, så gælder det for buddhister, at de accepterer alle mennesker og alle religioner, hvorimod muslimer ikke accepterer andre religioner og andre tænkemåder. Det gælder for eksempel, når det drejer sig om menuerne i de Københavnske skoler, hvor der serveres halalslagtet kød til alle. Så vidt jeg ved, har ingen asiat krævet, at der skulle ris på menuerne hver dag til samtlige elever. Muslimerne derimod har krævet at svinekød, som i øvrigt er vores største eksportvare, fjernes fra skolerne, inklusive for de danske børn, som gerne vil have svinekød. Den slags kan kun lade sig gøre, fordi antallet af muslimer i Danmark er større, end vi kan håndtere og fordi vi ikke ved, hvordan integration bør håndteres. Integration er en envejskommunikation – ”skik følge eller land fly”.

Et kulturindex skal vægte diverse kulturelle forhold, og derved gøre de to kulturer sammenlignelige i tal. Det index man får herved, kan bruges til at

lave en model der udregner og foreslår det maksimale antal af den pågældende kultur, man med succes kan integrere i Danmark. En sådan model vil også vise, at vi har alt for mange personer med en muslimsk baggrund. Den vil dokumentere, at integration med så forskellige kulturer, i det omfang det forsøges i Danmark, ganske enkelt er umulig.

Kulturindexets beregning:

Ovenfor er vist et eksempel på, hvordan kulturindexet kunne være udregnet. Denne tabel er blot et eksempel for forståelsens skyld, og er ingenlunde en definitiv beskrivelse af tingene. Et eksempel gør det blot nemmere at forholde sig til tanken:

De røde tal i første kolonne afspejler, hvor vigtig indekslandets befolkning opfatter tingene. Eksempelvis opfatter vi danskere oftest forskellige friheder, herunder ytringsfrihed, religionsfrihed, politisk frihed, tolerance overfor andre mennesker og kønsroller som meget vigtige. Vi vil ikke give afkald på en fri politisk platform, vi vil ikke give afkald på religionsfrihed eller ytringsfrihed. Det er vigtigt for os, at kunne danne politiske partier, kritisere politiske partier og ledere osv. Vi kan slet ikke forestille os en verden uden disse friheder. Ligeledes er ytringsfriheden ikke til diskussion i Danmark. Det er ikke noget, vi vil gå på kompromis med. Derfor vægtes disse forhold, hvor vi som sam-

fund ikke kan gå på kompromis, med et ti tal, som er det maximale vægtningsindeks. Sprog fx, er ganske vist vigtig i kommunikation med en person, der ikke taler dansk, og repræsenterer også en væsentlig forskel mellem to befolkningsgrupper, men de fleste af os vil nok kunne finde en form for kommunikation, hvis det gjaldt. Derfor betragter vi principielt ikke sprogbarrierer som en væsentlig kløft mellem to befolkningsgrupper. Det kan løses ved brug af fælles sprog, tolk eller kropssprog osv. Derfor vægtes denne forskel ikke med nogen særligt høj værdi.

På ovenstående måde, kan man vægte diverse forhold, der for danskere og det land man sammenligner med, har betydning.

Et lands indeks fremkommer ved, at man tildeler det pågældende land en værdi, der beskriver hvor stor forskellen er mellem indekslandet (Danmark i dette tilfælde) og det land, der sammenlignes med. Der gives værdier fra 0 – 10, hvor "0" angiver, at vi er helt identiske og "10" angiver, at vi er totalt forskellige. Ved at gange de enkelte landes tildelte værdi med indekslandets vægtning og lægge tallene sammen, fås det endelige indeks som i eksemplet for DK er "0", Norge er "3", Sverige "23" osv.

Kulturindeksets anvendelse:

Kulturindekset er et indeks, der beskriver, hvor forskellig et land er i sammenligning med indekslandet. Eftersom det er sværere at integrere personer, der er væsentligt forskellig fra værtslandet i forhold til personer, der har meget til fælles med værtslandet, så vil en simpel måde at anvende kulturindekset på være, at dividere landets indbyggerantal med kulturindekset. Således fås eksempelvis flg. tal:

Land: Indekslandets indbyggertal / indeks = muligt antal man kan integrere
 Sverige: 5.400.000 / 23 = 234.782
 Japan: 5.400.000 / 558 = 9.677
 Saudi Arabien: 5.400.000 / 711 = 7.595

Med andre ord, vi kan integrere maksimalt 234.782 svenskere, maksimalt 9.677 japanere og maksimalt 7.595 Saudi Arabere i Danmark. Det giver en fornuftig mening, at vi bør kunne integrere flere svenskere end Saudi Arabere, eftersom vi er meget mere på bølgelængde med svenskerne end med Saudi Araberne trods alt. Det giver også mening

at kigge på tallene i forhold til, hvor mange vi allerede har integreret i vort samfund. Har vi forsøgt at integrere væsentligt flere end indekstallet peger på som det maximale, så kan man forvente, at der opstår problemer for integrationen; specielt på de områder, hvor værtslandet og den fremmede har væsentlige forskelle i opfattelse.

Eksempelvis kan vi regne os frem til, at der maksimalt kan integreres 9.215 tyrkere i Danmark, forudsat at ovenstående tabel var realistiske indekser. Antallet af tyrkere i Danmark må i dag antages at være omkring 60.000 når tyrkere med dansk statsborgerskab medregnes. Der er således mere end seks gange så mange tyrkere i landet, end vi er i stand til at integrere, - igen forudsat, at det anvendte kulturindeks var korrekt indekseret. Vi er på stort set alle områder forskellige fra tyrkerne. Det gælder politisk opfattelse, religion, syn på ligestilling osv. Derfor er det også forudsigeligt, at vi får problemer i integrationen på de nævnte områder.

Man kunne også forestille sig, at FN udarbejdede kulturindekset. Derved ville FN eksempelvis hurtigt kunne lokalisere modtagerlande for evt. flygtninge. Det siger sig selv, at det ville være unaturligt og en bekostelig affære, at sende flygtninge til lande, hvor man på forhånd ved, at der vil opstå store kulturelle problemer.

Ved at etablere et kulturindeks ville FN kunne lokalisere lande, der med fordel og med færrest mulige gener og komplikationer, ville kunne tage imod en gruppe af flygtninge. Der er ingen grund til at sende flygtninge til lande hvor man på forhånd kan sige, at der vil opstå problemer.

Danske værdier:

Ud fra kulturindekset kan man i øvrigt finde frem til, hvad der egentlig ligger i begrebet "danske værdier". De færreste debattører i Danmark kan sætte ord på, hvad danske værdier egentlig er. Danske værdier er jo ikke nødvendigvis unikke for Danmark. Vi tillægger for eksempel ytringsfrihed stor værdi, men den værdi deler vi jo med mange lande. Religionsfrihed er også en dansk værdi, som vi har til fælles med mange andre lande. Det, der kendetegner "danske værdier" er vægtningen af værdierne. Vi kan sammenligne os med udlandet og finder derved frem til, hvad forskellen er på "danske værdier" og eksempelvis "japanske værdier" eller "tyrkiske værdier". Selv om vi betragter et land som Sverige, som et af de lande vi har mest til fælles med, så har svenskerne alligevel lagt mundkurv på foreninger og organisationer, der har en fremmedkritisk holdning. Derved opstår der en forskel mellem vægtningen af ytringsfriheden.

I Danmark, er der med meget få undtagelser stort set ingen grænser for ytringsfriheden. Vi opfatter den som helt grundlæggende for vores frie samfunds eksistens. At lægge mundkurv på foreninger som Den Danske Forening, socialdemokraterne eller Venstre, ville vi i Danmark slet ikke kunne tolerere. I Sverige derimod, har politikerne givet sig selv den beføjelse, at de censurerer "ikke ønskede" holdninger. Derved er et land som Sverige, der også lovpriser ytringsfriheden, alligevel forskellig fra Danmark på det punkt.

Læs eventuelt mere på denne hjemmeside:

<http://www.bricksite.com/tilbagetiludgangspunktet?id=134152>

Folk fra den buddhistiske kulturkreds glider ind i de vestlige samfund uden de store problemer

Islams mål er verdensherredømmet, og den "hellige" sharia-lov er midlet

Moskeen er staten, og staten er moskeen - alt genmæle mod sharia anses som frafald fra islam

I sin seneste bog, *Cruel and Usual Punishment: The Terrifying Global Implications of Islamic Law* (Grusom og almindelig straf: Skræmmende, globale følger af islamisk lov), tegner forfatteren Nonie Darwish et kuldegysende billede af, hvad vestlige civilisationer kan vente sig, hvis de fortsætter ad den vej, som politisk korrekthed og eftergivenhed tilsiger dem at følge, alt imens islamisk lov (*sharia*) sniger sig ind i frie samfund verden over.

Darwish, der er født i Cairo og flyttede til Gaza med sin familie, er opdraget som muslim – og hendes far organiserede grupper af, på arabisk, *fedayeen* ("selvopofrende frihedskæmpere"), der gennemførte terroristangreb ind over Israels sydgrænse. Da Nonie var 8 år gammel, blev hendes far likvideret af israelere, hvorefter han fik anseelse som *shahid* eller martyr for islam. Darwish udvandrede til USA i 1978.

Islamisk lov og de deraf følgende trusler med den vestlige civilisation er emner, som Darwish diskuterer lidenskabeligt og med en indsigt, der kun kan stamme fra en opvækst under islam indefra. Efter at have vendt islam ryggen og konverteret til kristendommen har hun øst af sine erfaringer med islam i sin første bog, *Now They Call Me Infidel* (Nu kalder de mig vantro). Nu – i sin anden bog, *Cruel and Usual Punishment: The Terrifying Global Implications of Islamic Law* – forklarer hun i et sprog, der ikke kræver forudsætninger for lægfolk, betydningen af *sharia*-loven og dennes følger for dem, der omfavner den. Nonie Darwish har besøgt *FamilySecurityMatters.org* (FSM) for at drøfte sin nye bog:

Renee Taylor, FSM (RT): Hvad indebærer der for vestlige civilisationer, hvis de accepterer sharia-lov i deres samfund?

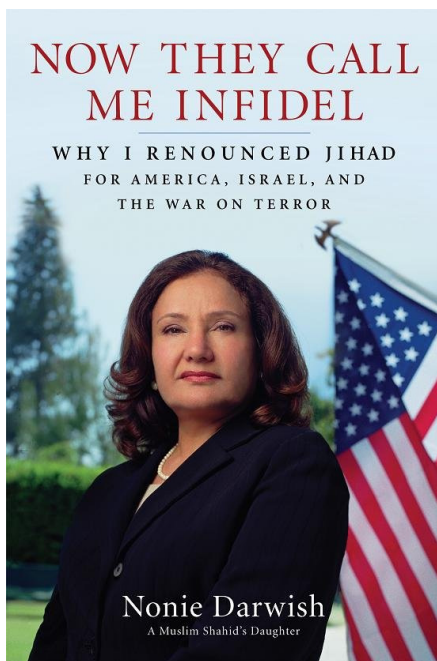
Nonie Darwish (ND): I dag er muslimer flyttet til Europa, Amerika, Austr-

lien og Canada. De argumenterede for *sharia*-loven og fik den. I England håndhæver de nu ægteskabs- og arvelov. For Vesten er det vigtigt at indse og forstå, at islamisk lov ikke giver lige ret til alle. Den skelner mellem mænd og kvinder. Der er love for muslimer og ikke-muslimer. Kvinder og ikke-muslimer er underlagt de mest undertrykkende love, der giver muslimske mænd myndighed over dem. Hvis vi tillader sådanne love, vil vi se os selv billige diskrimination mellem mennesker i vort samfund. Dette er i fuldstændig modstrid med det vestlige demokrati og dets værdier i almindelighed og den amerikanske forfatning i særdeleshed. Jeg skrev denne bog, fordi det er vigtigt, at Vesten forstår, hvad den tillader. *Sharia*-loven i sig selv var ikke en del af islam, da Muhammed døde. Den blev skabt af muslimske statsledere, fordi islam havde fart på med at erobre mange lande. Og de behøvede islamisk lov til at regere over disse lande. Den er inspireret af koranen og *hadith*, overleveringerne om Muhammeds levned. Alle dele af det islamiske samfund er rodfæstede i islamisk lov, der er en tyrannisk lov.

Slaveri er eksempelvis aldrig ophævet af islam. Hvis man læser den muslimske *sharia*-lov, opdager man talrige regler omkring slaver. Seksuelt slaveri for kvinder, der tilfangetages under krig, er tilladt og blev praktiseret af Muhammed. Selv i dag accepteres seksuelt slaveri overalt i Mellemøsten. Æresdrab er rodfæstede i islamisk lov. Eksempelvis drab, som en muslim aldrig kan straffes for: Drab på frafaldne eller på en, der bedriver ægteskabsbrud – almindeligvis en kvinde – og æresdrab. Hvis man tillader drab på frafaldne og på kvinder, der begår ægteskabsbrud, gennem privat retshåndhævelse under islamisk lov – så går man ind for æresdrab. Der er så mange utroligt brutale og urimelige lovreger. En kvinde kan eksempelvis ikke begære skilsmisse fra sin mand, mens han godt kan gøre det samme over for hende. I mit bog har jeg et helt kapitel om den muslimske ægteskabsaftale. Alt dette bør åbne Vestens øjne for noget, som er fuldstændig imod dens eget værdisystem og demokrati.

RT: Med verden i farezonen på den måde – hvorfor tror De, at andre lande ikke tager situationen alvorligt? Der synes at være en masse eftergivenhed til stede.

ND: Beklageligvis er der ikke nogen forenet eller fælles afstemt politik i Vesten, når det kommer an på radikal islam. Efter min mening er grunden, at der verden over er så mange muslimske lande, hvor mange af dem i kraft af deres olierigdom bruger olien som et våben til afpresning af de vestlige lande. Få dem til at falde til ro og opslug dem. Under *sharia* er en af de største trusler fra et muslimsk statsoverhoved netop *sharia*. En bestemmelse i *sharia* tilsiger netop et overhoved, at få muslimer til at etablere deres religion. Han skal organisere *jihād* (hellig krig) mod ikke-muslimske lande. De skal erobres. Jeg ved ikke, hvorfor Vesten fornægter sig selv. Derfor skrev jeg bogen for at underrette den gennemsnitlige vesterlænder om, hvad *sharia* er. Bogen handler

Family Security Matters (FSM) – sager der angår familiens sikkerhed – er navnet på et arbejdsfællesskab af vidt forskellige amerikanere, der har bestemt sig for at passe på deres land samt at gøre mest og bedst muligt for sagen. Personkredsen, der har forbindelser på kryds og tværs i USA, samler trådene og virksomheden omkring sin hjemmeside:

<http://www.familysecuritymatters.org>

Internetsiden kundgør, at den henvender sig til alle amerikanske kvinder og mænd, der ser den nationale sikkerhed og den almindelige sikkerhed i de lokale samfund truet. Og den griber sit anliggende an ved at samle og udbrede forslag til svar på tidens vigtigste spørgsmål: Hvordan kan vi styrke sikkerheden og trygheden for vore familier og vort land – lokalt og nationalt?

Et voksende antal muslimer i USA erkender FSM-foreningen som et stadig mere alvorligt sikkerhedsspørgsmål i USA, hvor islamiske kredse stadig mere højlydt kræver positiv særbehandling, almindens de stiller sig direkte fjendtligt og vrangvilligt an mod almindelige og hævdvundne amerikanske forestillinger om lov, ret og rimelighed.

Med tilladelse fra FSMs formand, Carol Taber, bringer DANSKEREN her en oversættelse af et interview på hjemmesiden med den palæstinensisk-amerikanske forfatter Nonie Darwish. Emnet er hendes nye bog, hvor hun forklarer og dokumenterer, hvordan *sharia*-loven bruges som brækjern for islamisk erobring. Forfatteren anbefaler i øvrigt varmt alle interesserede at besøge hjemmesiden www.arabsforisrael.com

Keld Rasmussen

om alle aspekter af *sharia* og om, hvad *jihad* er, samt om muslimers forpligtelse til i *jihad* at dræbe jøder, kristne og enhver ikke-muslim, der ikke accepterer islam.

Enhver muslimsk leder, der taler for Israel, bliver derfor stemplet som frafalden, fordi han foretager sig noget i modstrid med sin egen islamiske lov. En muslimsk statsleder skal derfor fortsætte *jihad* mod ikke-muslimske lande, især dem, der grænser op til et muslimsk land. Egyptens præsident Anwar Sadat blev derfor myrdet, da han undertegnede en fredsaftale med Israel. Grunden var hans krænkelser af islamisk lov-påbud om at være i vedvarende krig med en ikke-muslimsk nabostat. Dette sker overalt. I Indien, Kosovo, Tjetjenien. Vi vil kunne se det samme i Frankrig, hvis Vesten forbliver selvfor-nægtende.

RT: *Hvordan kan gennemsnitsborgere komme til at begribe islamisk lov og måderne, den vil påvirke deres liv på?*

ND: Det er meget vigtigt at adskille islamisk lov fra islamisk religion. Religion er nemlig privat. Når et mindretal kommer til et land, medbringer det et gudsforhold. Men når det begynder at ville påtvinge værtslandet en lov, går bestræbelsen ind på det politiske og ikke mere private område. Dette krænker vor adskillelse mellem kirke og stat – mellem moské og stat. Vesten forstår blot ikke, at der under *sharia*-loven ikke er nogen adskillelse mellem moské og stat: Moskeen er staten, og staten er moskeen.

Vesten, der er stolt over frihed og

demokrati, over ytringsfrihed, og over lige rettigheder for kvinder og minoriteter, er nødt til at forstå, at dette ikke er en religionsrettighed. Muslimerne vil hævde, at de bliver berøvet deres religiøse rettigheder. Men det bliver de ikke. Det er politisk islam. Det har intet at gøre med et personligt gudsforhold. Det handler for dem om at vinde kontrol over det land, de er udvandret til. Og når USA har kæmpet så hårdt for kvinders rettigheder – skal vi måske så gå over til æresdrab?

Der skete til eksempel et æresdrag på to smukke unge piger i Texas – begået af deres egyptiske far, der er taxichauffør. Og han blev ikke pågrebet, fordi han forlod landet. Der er så mange forfærdelige love. Og vi må aldrig tænke på dette som religion, der i sig selv har en iboende pligt til at beskytte os med rettigheder. En religion – som gudstro – udøver ikke diskrimination og tortur, hvilket er en krænkelser af vore rettigheder – en krænkelser af kirken og staten.

Et flertal af muslimer er særdeles meget nøjagtigt ligesom alle mulige andre mennesker. Det, jeg taler om, er ikke folket eller menneskene – problemet er loven, der diskriminerer og undertrykker. For der er så mange undertrykte mennesker i den muslimske verden. Læg mærke til øjnene hos folk Gaza, Irak eller Egypten. Bundlinjen i ethvert samfund er nemlig loven. Under islamisk *sharia*-lov vejer en kvindes udsagn kun halvt så meget som en mands. Så gæt, hvem der vinder, hvis en mand og en kvinde står i retten? Det, jeg taler om, er ikke menneskene, men loven. Hvis folk ikke har retfærdighed under loven, lever de i junglen. Til eksempel er der fra

islamiske lande aktie- og obligationsliggende værdipapirer, der i USA sælges under betegnelsen "sharia-finansiering". Profitten fra sådanne finansielle handler havner i disse muslimske lande. Og de bruger profitterne til at gennemtvinge *sharia*-lov vidt og bredt i Afrika og andre forarmede lande.

RT: *Og hvad med sharia-loven – forstås og støttes den af de fleste muslimer uden for det politiske hierarki? Do most Muslims outside the political hierarchy understand and support Shariah law? Eller ville de helst se en ende på den?*

ND: Der findes enkelte bevægelser mod *sharia*en, men de stemples som frafaldne og udsættes for morderisk forfølgelse. Under islamisk lov og alle dens bøger om *sharia* bliver fornægtelse af *sharia*-loven ligestillet med fornægtelse af islam. Straffen for dette er døden. Jeg kender for eksempel to feminister i Mellemøsten – én i Egypten og én i Bahrain. Hende i Bahrain plæderede for skilsmisse. Hun er nu forhindret i både at tale og skrive. Hende i Egypten fik en *fatwah* imod sig og måtte forlade landet, fordi hun ikke kunne beskytte sig selv.

RT: *Hvad anser De for påkrævet for at standse den islamiske lovs indtrængen i Vesten?*

ND: Vesten er nødt til at forstå, hvad islamisk lov er – uden politisk korrekthed: Diktaturerne i Mellemøsten er skabt af islamisk lov. Det eneste, Vesten ønsker af Mellemøsten, er den handel, at vi giver dollars mod olie, men den muslimske verden ønsker at afpresse Vesten til at antage islam gennem konvertering. Og det er en høj oliepris.

RT: *Hvorfor, tror De, at ikke-muslimer ser bort fra alle de blinkende advarselslamper trods den righoldige information om sharia-loven?*

ND: Min bog er den første, der overhovedet har sat sig for at forklare, hvad *sharia* er. Bøger derom er sjældent oversat til engelsk, og få mennesker er tilbøjelige til at give sig i kast med juridiske udlægninger. Jeg selv måtte studere i over et år for at forklare *sharia* i forståelige vendinger. Jeg samlede en mængde citater fra shariaen og forklarede dem. Det er altsammen dokumenteret. Vesten må vågne og begynde at forstå, fordi *sharia*-loven pålægger muslimer at lyve, hvis deres formål tjener til fremme af islam. Mange muslimer ved endog ikke nøjagtigt, hvad *sharia*-loven nøjagtigt er, fordi de i så mange år har levet under den.

RT: *Tror du, at sharia-lov og vestlig lov under nogen som helst omstændigheder kan eksistere side om side?*

ND: Nej, den er i fuldstændig modstrid hermed, og hvis vi tillader den udfoldet blandt muslimer, vil den ikke stoppe der.

RT: *Vi har set adskillige eksempler i USA på, hvordan muslimer har sagsøgt arbejdsgivere for at få indført bedepauser i arbejdstiden, eller hvor taxichauffører har nægtet at køre med folk, der medbragte alkohol ...*

ND: Det er lige nøjagtigt sådan, at de opererer. Du kan se kvinder, der ønsker at holde deres ansigt tildækket, mens de ansøger om at få et kørekort. De prøver at bøje regler, de ikke skal kunne bøje. Politiet må naturligvis have mulighed for at se dit ansigt på dit kørekort for at kunne identificere dig. Så hvad er det, de ønsker? De ønsker blot at ophæve vore love og skubbe deres egne ind i stedet. Det virker ikke og skal ikke virke på den måde.

RT: *Når "fredelige muslimer" siger, at de ikke står inde for koranens voldelig lære – hvordan kan de så forlige deres overbevisning med dette her?*

ND: Det forstår jeg ikke. Personligt kan jeg ikke forene mine overbevisninger med noget som helst af dette her, hvorfor jeg vendte islam ryggen. Det står klart, at jøder og kristne er de vantro. Koranen har kun nedværdigende ord til overs for dem. Muslimer beordres til ikke at tale med dem, fordi de anses for

skidt. Nogle muslimer holder sig alene til de fem søjler i islam – at bede og at faste. Det er for dem deres religion, hvilket ikke er ret meget, og de er henrykte for disse fem søjler. De ignorerer 99 procent af deres religion og samler sig alene om bønnen. Hvis de oplever noget i stil med 11. september, forholder de sig tavse, fordi de ved sig udråbte som frafaldne, hvis de tager til genmæle mod *sharia*. Derfor står så mange amerikanere tilbage i forundring over, at de er tavse. Lige så meget, som de er ordentlige mennesker og borger, der ikke begår forbrydelser – lige så meget fodrer de uhyret. De træder ikke op imod det.

Nonie Darwish

RT: *Hvad mener du om situationen i Israel, og hvad mener du, Israel må gøre for at stoppe Hamas?*

ND: Det har alt sammen rødder i *sharia*. Hvorfor er det et evigt problem for muslimer? Hvorfor ønsker de at ødelægge Israel? Mange muslimer ønsker ikke at fortælle sandheden om det. De ønsker ikke at bekræfte deres hensigt om at udrydde og ødelægge Israel fuldstændigt. Jøderne selv har nemlig slået rødder under islam, og islamisk lov ønsker ikke, at de skal have selvstyre i Mellemøsten.

Men muslimerne ønsker nu om dage ikke at fortælle, at deres hellige lov byder den at udrydde Israel fuldstændigt. De klager i stedet over besættelse.

Israel forlod faktisk Gaza. Og som svar bragte de alle deres raketter til grænsen og begyndte at bombe Israel igen. Det er noget, Vesten ikke begriber. Ved afslutningen af hver fredagsbøn hørte jeg selv altid, at jøder og kristne skal udryddes. Vi voksede op med at høre det hver eneste dag. Et så radikalt system er det.

RT: *Har du noget, som vi ikke er kommet ind på, og som du ønsker at tilføje for vore læsere?*

ND: Ja – den dynamik, der er i muslimske familier, er på grund af polygami eller flerkoneri meget forskellig fra vor. Hos os har ægteskabet mellem én mand og én kvinde givet kvinderne respekt og ære.

Hvis vi i Vesten opgiver denne ægteskabsform, lader vi vor fremtid fare. For grunden til den megen vrede i den muslimske verden er en ægteskabsform uden værdighed men fuld af kvindeudmygelse. En muslimsk kvinde er i sit ægteskab uden sikkerhed i en sådan grad, at der ikke hersker nogen tillid mellem familiemedlemmer.

Derfor er det kristne ægteskab og familiens enhed den største velsignelse, vi har i Amerika.

RT: *Mange tak, Nonie, fordi du har delt ud af din værdifulde indsigt i sharia-loven og i, hvordan den også truer os lige her i USA. Vi er taknemmelige for din ildhu og dit mod.*

ND: Selv tak.

Kristenforfølgelser

Forfølgelse er en del af op mod 200 millioner kristnes daglige liv i hele verden.

Det drejer sig om massakrer, mord, tortur, familieadskillelse og fængsling.

Det er hvad organisationen Open Doors beretter i en rapport, som blev offentliggjort i januar.

Syv ud af ti lande på Open Doors liste er muslimske.

Generalsekretær Stig Magne Heltmann fra den norske afdeling af Open Doors mener, at de muslimske lande føler sig truet, fordi der er flere, der bekender sig til kristendommen.

S.M.Heltmann fortæller ifølge Vårt Land, "at der for nogle år siden i Somalia kun var nogle få hundrede kristne. I dag er tallet mindst 5000. Når der bliver flere, der bekender sig til den kristne tro, bliver det også mere truende for den muslimske majoritet."

S.H. Heltmann opfordrer derfor alle medier til ikke at tie om forfølgelserne.

Gode ofre

Af Bjarke Rosenkilde

Lige siden den hedengangne og navnkundige PLO-leder Yassir Arafat havde magten, har palæstinensiske ledere haft en lukrativ forretning:

Man producerer ofre.

Altså døde, sårede, og ulykkelige.

Mhb. på fremstilling i medierne.

Ofre var for Arafat, hvad olie er for Saudierne.

Når verdenssamfundet ilede til hjælp, tog Arafat sig omhyggeligt af pengene, idet han begunstigede forskellige PLO-grupperinger.

De stod derpå i gæld til ham.

Udover tomater, oliven, ged og gedest ost producerer palæstinensere ikke noget i nævneværdig grad.

Derfor har de ikke en levevej, som vi kender det i Danmark.

Udover fiskeri, landbrug, og siden industri udgjorde disse oprindelig fundamentet.

Palæstinenserne har stadig ikke nogen økonomisk basis.

Efter princippet "del og hersk" kan kontrollen bevares, hvilket er en af grundene til, at Arafat levede så længe.

For hovedparten af pengene, satte han naturligvis i banken.

I Schweiz.

Her har europæiske kommunistiske ledere i forvejen stuvet betragtelige summer af vejen.

Formodentlig i jødisk ejet banker, som en jøde humoristisk påpeger.

Hvis Arafat blev dræbt, var ingen sikker på at kunne få fingre i pengene.

For hvad med koden?

Man risikerede, den gik tabt.

Derfor behøvede han ikke frygte at blive dolket.

En praksis, der har vundet hævd hos socialdemokraterne i Danmark.

De er både kultiverede og humanister.

Og elsker menneskerettighederne og grænseløsheden.

Arafats kone, en kristen kvinde, som efter sigende konverterede til islam, lever ganske godt.

Hun bor på de dyreste hoteller, og opfører sig i øvrigt sådan som rige mennesker på de kanter.

Den stakkels enke lider ikke nød.

Hun blev betænkt og har heldigvis noget at leve af.

Det er efterhånden indlysende for de

fleste, at de rare penge, som velmenende vesterlændinge sender til de sølle palæstinensere, hverken går til mad, medicin, genopbygning, skoler, hospitaler, uddannelse eller ældrepleje m.m.

Danske midler tilflyder også ældreplejen. De stammer officielt fra en anden kasse.

Pensionerede palæstinensere flytter ofte tilbage, hvor de kommer fra. Pensionen tikker taktfast ind på kontoen.

Og pensionisten lever tilsyneladende lykkeligt, og misundelsesværdigt længe heraf.

Betydeligt længere end man gør på vore breddegrader.

Det er da en god grund til at flytte:

Først hertil og siden herfra.

Gode danske skatte kroner fandt vej til Arafats lommer.

Siden til hans efterfølgeres.

Derfor er og holdes den palæstinensiske befolkning som ofre:

Af egne landsmænd og trosfæller.

For ofre er en rigtig god forretning.

Altså for de som både er tilstrækkeligt kyniske, og villige til at ofre andre for egen vindings skyld.

Uden samvittighedsnag.

Bevares.

Det er den slags mennesker, som Israel forventes at opnå først dialog med, og siden varig fred.

Hvordan det så skulle kunne lade sig gøre?

Hamas og Fatah er skuffede over hinanden. Derfor myrder og lemlæster man hinanden.

Hvem vil opgive en lukrativ forretning?

Mon ikke, man agter at fortsætte krigen?

På trods af højtideligt erklærede våbenhviler.

Har man tænkt sig at lade jøder og kristne ødelægge en indbringende levevej? Næppe.

Hvorfor smide pengene ud ad vinduet?

Det projekt klarer vesterlændingene.

Derfor træder stenrige muslimer da heller ikke til.

Det klarer gode danske traditioner, og skatte kroner.

Nidkært, og systematisk inddraget hos bjærgsomme danskere.

Danskere som ugens to første dage arbejder for staten, og først siden for sig

selv.

Året rundt.

Vi er rige. Og vi har det da godt.

Med ferie og week-endfri. Drømme-rejser og oplevelser. Larm og støjende musik.

Tv med porno og vejrudsigter.

Pizza, kager og øl.

Hus og bil.

Ingen erotik med konen.

Dobbelt hager og tykke maver. Dårlige hjerter og lunger. Og sukkersyge.

Kvinder med bryst- og underlivsproblemer.

Mænd med kunstig rejsning, og pæne slips.

Kan man forlange mere?

Skulle man tilmed have råd til at leve og bo i sit hus efter mange års tro og aktiv indsats på arbejdsmarkedet?

Nej.

Det må vi tale om.

Senere.

Først skal resterne af vor selvstændighed smides over bord.

Vi skal for alvor meldes ind i grænseløsheds- og normløshedens paradys.

Og besegle kristendommens endeligt.

EU, ansvars- og samvittighedsfri zone.

Herfra rækker den humane menneskerettighedstankegang langt længere.

Tilmed kan vi omsider frit forene os med det islamske Tyrkiet.

Blandt mange tv-klip fra Gaza sås en kvinde. I følge oversætteren råber hun klagende: De sagde bygningen var sikker!

Hvem "de" så end var?

Det kaldes på dansk: Godt TV.

Tv har en misundelsesværdig evne til at være på pletten.

Dernede.

Hvilket har været demonstreret før.

Godt TV dækker og vækker stærke følelser.

Over alt.

Ægte følelser kan vi svælge i.

Og senere bruge, når vi skal dømmes.

Følelser lyver ikke:

Er du i stand til at vise dem frem til tiden?

Det bliver en sællert.

Som senest Tyrkiets ministerpræsident, der udvandrede.

Men især, hvis du har skriftet først.

Helst på TV.

Følelser til salg.

For højest bydende.

Medie-etik.

Forudsætningerne for journalistisk at komme i betragtning er opfyldt.

De består slet og ret i noget så rørende og enkelt som:

En konflikt, og uenighed.

Med disse elementer på bordet, optræder mediernes rapporter med glæde.

Dog med det forbehold, at det skal være de rigtige -altså vennerne, der er tale om.

Helst ofre.

Vesterlændinge har nemlig siden 70'erne udviklet en forstand på og for-kærlighed for ofre.

Dem er der penge i.

De sælger.

I ovenstående eksempel er "De" næp-pe israelere.

Derfor må "de" være palæstinensere.

Hvem følger mon et godt råd fra en israeler?

Så som at evakuere et område?

Også selvom det skal bombes.

Naturligvis ikke.

Man bliver formodentlig overtalt til at blive, og opholde sig på et nærmere anvist sted.

Der er vel tale om folk fra egne ræk-ker, som lokkede kvinden, og hendes familie ind i løvens gab.

Med mindre kvinden da er betalt for at optræde foran det taknemmelige kame-ra.

En utænkkelig tanke?

Palæstinenserne lever af at producere ofre.

Ægte eller uægte.

Det er deres levevej, og de lever godt.

Ofre er en industri.

Et religiøst betinget produkt.

Med forgreninger og nebengeschæf-ter.

Våben -og narkosmugling.

Død og vold.

Hvor meget kerer disse Hamas, Hiz-bollah, al Qaida og andre diktatorer sig om landsmænd og trosfæller?

Udover, at de er gode ofre.

Til Vestens medier, og humane men-neskerettighedspolitikeres generøse tilfredshed.

Selvfølgelig er det Israels skyld.

Ofte på baggrund af palæstinenserne egne tal.

Tal som gentages i medierne.

Til de fremstår som sande.

Uanset, hvad virkeligheden fortæller.

For medierne gengiver trofast hinan-dens historier.

De behøver hverken at forholde sig til virkeligheden eller til kendsgerninger-ne.

Hvorfor dog ødelægge gode veltilet-

telagte TV-stier?

Stier, ad hvilke tv-seerne rutinemæs-sigt føres mhb. på godt TV.

Er tv da ikke seernes bedste ven?

Får man ikke både porno, reklamer og vejrudsigt?

Men ikke kendsgerninger.

Sandheden rækker man ikke ud efter, afdækker, eller belyser.

Næ.

Ikke et øjeblik søger man at løfte tæp-

Hamas-folk bruger FN-ambulance til mandskabstransport. Fra filmklip på YouTube

pet for at kaste et blik ind bag.

Forhold, som seriøse filmproducenter for længst har lært noget af.

Næh, tak.

Vi har Lille Stygge Ulv på den ene side nemlig: Israel.

Og på den anden:

Store Stygge Ulv, som jo er USA.

Hvorfor lave om på de stereotyper?

Dem er den arabiske verden også til-freds med.

Ligesom kommunisterne var.

Vi er jo ikke ude på ballade.

Nutidig medieretorik, billedsprog og begrebsverden stammer derfra.

Verden deles op i sort og hvidt.

Godt og skidt.

Medierne fastslår med glæde:

Vi må kere os om de globale mindretal; de er kommet for at blive.

Især retroende.

Ikke sandt?

I modsat fald, skal medierne til at fin-de på noget nyt.

Hvilket formodentlig både er for om-fattende, og for kostbart.

Nu har de også lært, hvem der er fjen-den.

Den begrebsverden kan ikke uden videre kan laves om.

Historien om den pæne, retlinede mand, muslimen, der øjensynligt har konverteret, lanceres sideordnet i medi-erne.

For her er tale om noget ekstraordi-nært.

Og samtidig noget medierne kan foku-sere på i kategorien:

GODT.

Hvilket åbenbart er blevet en del af deres opgave:

Nemlig at fortælle borgerne, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Sandt og falsk.

-Og skønt farve tv, helst skildret sort-hvid.

I det lys er der vel ikke noget bedre end en hjertevarm, veltalende farvet amerikaner, der danser godt?

Oven i købet præsident.

Trods alle odds.

Uden at sige noget, tv ikke bryder sig om.

Ham kan vi sandelig godt lide.

Skønt, endnu ingen ved, hvad han kan.

Det må tiden vise.

Men med den begyndelse, har han alt at tabe.

Han må gå på listepoter.

Hvad mon der sker, når han tvinges til at træffe en beslutning som, hvis den kommer til offentlighedens kendskab, risikerer at gøre ham upopulær.

Tjah.

Den slags skal formodentlig slet ikke offentliggøres.

Fremover.

Hvorfor ødsle med værdierne, og øde-lægge et godt image?

Fordi Obama søger fred, anser Irans hovedrige diktator Ahmed Jihad ham svag..

Til gengæld, forsyner han Hamas, og andre med penge og våben mhb. på terror.

Uran til A-bomben står højest på ønskesedlen.

Skønt han allerede har langtrækkende konventionelle bomber.

Nummer to og tre er dels at fjerne Israel fra landkortet, og dels at sætte Europa i flammer.

Ovenstående er helt i tråd med den behandling krigen i Jugoslavien fik i medierne.

Døde, betragtedes som bosniere.

Uanset om de blev gravet op.

Og, at ingen rigtig kunne vide, hvem de var.

Også selvom de døde måske i virke-ligheden var serbere.

Ofre for muslimsk brutalitet og hen-synsløshed.

Som f eks. den serber, som Mujahedin sprættede op, og derefter lagde på en rist over et bål, med tarmene hængende

udenfor, let stegende i ilden; indtil andre serbere kom forbi, hidkaldt af lyset fra bålet, og den tiltagende, kvælende tunge sursøde lugt af brændt menneskekød.

Ulykkeligt, grænsende til bristepunktet kunne et menneske, en landsmand omsider gøre en ende på mandens frygtelige lidelser.

Fred være med begge.

Hamas har en hær på 15.000. mand.

Sådan en hær er kostbar.

Der skal mad, våben og ammunition til.

Moderne våben er dyre.

Pengene skal skaffes.

Udover de, der stammer fra Ahmed Jihad.

Emner, som hverken interesserer medier eller politikere.

Det er nok ikke den slags konflikter, man har lært om på journalistikolen.

Og siden det ikke er på tv, er det spørgsmålet om det eksisterer.

Trænger journalistikken og politikerne til et service eftersyn?

Under våbenhvilen sendte Israel mad og medicin ind i Gaza.

Det røvede Hamas, og solgte på det sorte marked.

Hamas producerer flere ofre, når de sender 500-600 * 17-23 -årige mænd i kamp, imod veltrænede og bevæbnede israelske styrker.

De er naturligvis chanceløse.

Som martyrer belønnes de himmelsk.

I ly af de døde og de sårede, gemmer sig gnækkende offer-producenter, der i bedste kapitaliststil skummer fløden.

De fordrer en stabil produktion, så pengestrømmen ikke tørrer ind.

Hvilket sandelig ikke er meningen:

Ofrene er netop garanti for en lind pengestrøm.

Bl a. fra Danmark.

Herfra flyder en ikke verificerbar pengestrøm, som medvirker til, at Hamas kan opretholde sin meningsløse krig.

Såvel internt som eksternt.

I lighed hermed, assisterede FN, den internationale humane og fredelskende hjælpeorganisation, fårehyrden fra Tikrit, Saddam Hussein med svimlende summer.

Hvilket var årsag til, at han dels kom til magten, og dels holdt sig der.

Også denne kyniske morder og diktator bistod man humant.

FN's rolle som human og upartisk hjælpeorganisation er nu tvivlsom.

Hvilket bl a. fremgår af en tidligere FN-medarbejder, ved navn Michael Soussans, han fastslår i bogen:

Rygdolkning for begyndere. Om en ung mands idealisme, der korrumpes efter ganske få år i FN.

Har du reddet nogle gode fattige i dag?

Ja, men til hvad?

Det var ordlyden af dialogen imellem undertegnede og en højtstående FN-mand.

Ligesom, det tilsyneladende er lykkedes en tidligere direktør i Røde Kors at gøre organisationen til en god forretning.

Efter velkendt mønster.

Innovative forlydender kæder ulasteligt pæne mennesker tilknyttet Røde Kors sammen med umiskendelig glæde

ved andre menneskers penge.

Humane medier og humanistiske menneskerettighedspartier siger ikke noget, de er lige glade.

Både glæden ved ofre, og dolkning af egne kan i sidste ende gøres op i rede penge.

Kristne hævder at mennesket er syndigt.

Hvilket naturligvis, hverken gælder humane mediefolk, politikere, eller menneskerettighedsforkæmpere.

Næh, nej.

Må vi være fri!

Naturligvis.

Forargelsens konger og dronninger, samt prinser og prinsesser er undtaget.

Hvad ellers?

Hvis man vinder et spil skak ved at bringe et offer, forekommer sejren ekstra stærk og logisk; for det lykkedes at narre modstanderen i en fælde.

Hvilket åbenbart også gælder i virkeligheden.

Selv når ofrene er levende mennesker af kød og blod.

Så meget for den åbenhed, de menneskerettigheder og den humanisme.

Kilder:

Sol Golomb.

*Yossi Bar, Maariv- Hebrew.

Jesper Vind Jensen, Klaus Wivel. Saddams lille hjælper. Weekendavisen. 9/1 2009.

Zorica Mitic. Tårer. Den Danske Fornings Forlag.

Den Danske Forenings hjemmeside.

FN-organisation holder liv i Palæstina-konflikten

UNRWA, United Nations Relief and Work Agency for Palestine Refugees in the Near East.

"Det internationale samfund etablerede FN-organisationen UNRWA i 1949 som følge af den arabisk-israelske konflikt. Hjælpeorganisationens oprindelige opgave var at skaffe nødhjælp og arbejde til de palæstinensiske flygtninge i Gaza, Vestbredden og i de nabolande, der blev værtslande for Palæstina-flygtningene (Jordan, Libanon og Syrien). Tanken var dengang, at UNRWA kun skulle eksistere i en kortere periode indtil flygtningesituationen blev løst."

Sådan skriver Udenrigsministeriet på sin hjemmeside.

UNRWA er den eneste flygtningeorganisation i verden, som har til formål at fastholde dem, som den skal hjælpe, i deres flygtningestatus, frem for at genbosætte dem. Dens tilskudspolitik opmuntrer "flygtninge"familierne til at få så mange børn som muligt, hvorfor Gaza har verdens højeste fødselsrate. Ingen arabiske eller muslimske lande bidrager af principielle grunde til UNRWA. Det er udelukkende de vestlige lande, som holder liv i denne besynderlige organisation.

Det besynderlige bliver ikke mindre af, at vore hjemlige såkaldte menneskerettighedsekspertes gang på gang fremhæver, at flygtninge ikke må bo i lejre, men at de tvært imod skal integreres.

En stor del af organisationens personale er palæstinensere, og de har ingen som helst interesse i, at der nogen sinde opstår fred, så organisationen kan nedlægges.

Bøger og tidsskrifter

Krigsdagbog fra Balkan

Zorica Mitic: *Tårer*.
DDF's Forlag 2008, 118 sider. 140 kr.

Den Danske Forening har fra et tidligt tidspunkt været skeptisk m.h.t. de oplysninger, der er tilgået offentligheden om forholdene på Balkan. Se f.eks. *På kant med folkeretten*, Danskeren nr. 2 1999, *Paradigmeskift*, Danskeren nr. 6 1998 og *Balkanmorads*, Danskeren nr. 6 1994.

I august 2008 bad Dansk Folkeparti udenrigsministeren forklare, hvornår regeringen mener, at geografiske områder med befolkninger, der ønsker at være selvstændige, skal have lov til at vælge selvstændighed, og hvornår de ikke skal have lov at vælge selvstændighed (S 2197). Anledningen var ministere ns vrede over den russiske indmarch i Ossetien, som nemlig umiddelbart set havde samme folkeretlige basis som den NATO aktion mod Serbien, som nu har ført til selvstændighed for Kosovo.

Per Stig Møller svarende, at der ikke er nogen almindelig adgang for dele af eksisterende stater til at opnå selvstændighed mod moderstatens vilje. Den danske anerkendelse af Kosovo baserede sig således på en unik forhistorie, der blandt andet omfattede serbisk ophævelse af Kosovos autonome status samt massiv, langvarig undertrykkelse og etnisk udrensning, sagde han. NATO's krig mod Serbien i 1999 beskriver han som en "humanitær aktion". I øvrigt henviser han i svaret til FN's Sikkerhedsrådsresolution 1244, der satte Kosovo under FN's administration, samt til det forhandlingsforløb, der udmøntede sig i FN's Særlige Udsendings omfattende forslag til overvåget uafhængighed. Han udelader, at Rusland og Kina

modsatte sig både aktionen og den senere uafhængighed bl.a. med henvisning til, at oplysningerne om de omfattende serbiske overgreb i Kosovo var falske.

Svaret er problematisk. I en bog skrevet af den tidligere chefanklager for den internationale krigforbrydertribunal for Jugoslavien Carla Del Ponte (*The Hunt: Me and War Criminals*) er der således fremkommet oplysninger, der alvorligt modsiger det i Vesten dannede billede af forholdene på stedet.

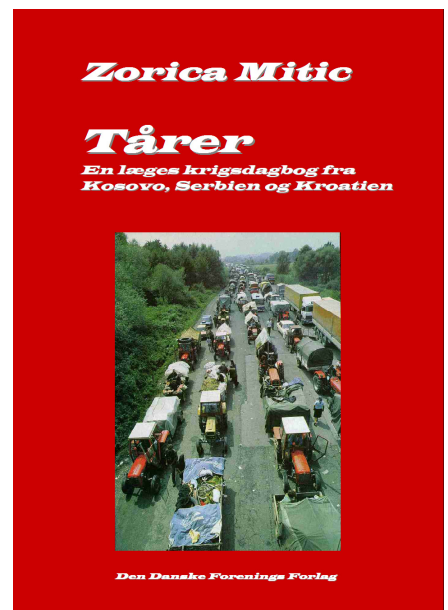
I bogen oplyses f.eks., at Del Ponte insisterede på, at tribunalet *også* skulle beskæftige sig med NATO's bombing af Serbien og Kosovo i 1999. Den formelle begrundelse for denne aktion var, at serberne begik folkemord i Kosovo – så meget som op til 225.000 albanere hævdedes at være blevet myrdet. De forbrydelser, albanerne på deres side (Kosovo Liberation Army, KLA) notorisk begik, så man derimod stort set bort fra.

Flere internationale undersøgelseshold sendtes imidlertid bagefter til Kosovo for at undersøge anklagens holdbarhed, og de måtte rejse hjem med noget, der i forhold til anklagens størrelse ligner tomme hænder. Tribunalet opgjorde således det samlede antal døde i Kosovo til 2.788 - inklusive kombattanterne på begge sider og serbere myrdet af KLA.

Del Ponte beretter også andre ubehagelige ting - således om KLA's kidnapning af hundredvis af serbere, som bortførtes til Albanien, hvor de brugtes som organendonorer. Der var i det hele taget rigeligt med bevismateriale til også at retsforfølge kosovoalbanerne for krigsforbrydelser, mener hun.

Efterfølgende er et par hundrede tusinde serbere og sigøjnere blevet udrenset fra Kosovo, og serbiske kirker, klostre og andre kulturmindestykker – herunder i verdensarvsklassen – er systematisk blevet ødelagt.

Der var med andre ord *ikke* det grundlag for NATO's angreb på Serbien, som dannede det officielle grundlag for aktionen. Og hvad værre er: Denne var i strid med folkeretten, idet der som sagt ikke kunne opnås enighed i FN's sikkerhedsråd om den. Konsekvensen blev derfor en styrkelse af de hårdkogte

kræfter i Rusland, idet russerne følte sig alvorligt trådt over tæerne. Herefter har Rusland i Ossetien udnyttet den nye folkeretlige linje, Kosovo-krigen markerede, og hvorefter militære indgreb i andre landes interne forhold er tilladelige *uden* godkendelse i FN's sikkerhedsråd.

Denne situation førte til et nyt spørgsmål i Folketinget fra Dansk Folkeparti: Per Stig Møller blev nu bedt om en kommentar til de lige nævnte oplysninger om det problematiske grundlag for Kosovo-krigen (spørgsmål nr. S 39).

Ministerens svar benægter ikke de oplysninger, La Ponte er kommet med. I stedet søger han i svaret at sværte motiverne til at bringe chefanklagerens bog ind i billedet.

Vi står således med et gigantisk problem: Danmark har ændret sikkerhedspolitik på en helt afgørende måde, uden at den bredere offentlighed er klar over det. Vi har således gjort os delagtige i noget, der i den hidtidige folkeret er defineret som en angrebskrig. Denne forbrydelse er f.eks. omfattet af statuten for den Nürnberg-domstol, som efter 2. verdenskrig dømte Nazitysklands spidser. Gennem denne nye linje har vi samtidig medvirket til at fremme de reaktionære kræfter i Rusland.

Flere oplysninger om, hvad der foregår på Balkan, er nu begyndt at sive ud. De efterlader et mere nuanceret billede end det, medierne hidtil har tegnet (og

1999: NATO-fly har ramt et serbisk passagertog med en fuldræffer

som i øvrigt ser ud til at være tilvejebragt via petrodollarsbetalt spin udført af det store amerikanske markedføringsfirma Ruder&Finn, hvis direktør har prøvet at det på fransk fjernsyn).

DDF har gennem årene holdt kontakt til alle sider for at være i stand til at navigere nogenlunde fornuftigt på dette følsomme område. Foreningen er på den måde kommet i forbindelse med en serbisk læge, Zorica Mitic. Hun, der er mor til to, blev født i 1956 i Beograd, men arbejder i dag som overlæge ved Radiumhospitalet i Oslo. Hun har tillige en uddannelse i socialantropologi samt en doktorgrad i psykofysiologi. Hun har modtaget flere hæderspriser i Jugoslavien inden for litteratur og for medicinsk faglig indsats. I 2005 blev hun af Norges Udenrigsministerium udvalgt som én blandt ti, der udmærkede sig som eksemplariske indvandrere.

Da Jugoslavien begyndte at gå i opløsning, var hun nyuddannet som anæstesi-læge. Kroaterne meldte sig på det tidspunkt ud af Jugoslavien - hvorefter serberne i den kroatisk Krajina-provins, hvor de var i flertal, meldte sig ud af Kroatien. Det førte til et kroatisk felttog mod Krajina, hvor Zorica Mitics familie stammer fra. Hun tog følgelig dertil for at hjælpe. Her oplevede hun krigen på

nærmeste hold under de fortvivlende forhold, som FN's og de vestlige landes blokade og ensidige støtte til kroaterne efterlod Krajinas serbere i. Senere virkede hun i Kosovo, mens konflikten mellem albanske separatister og de serbiske myndigheder accelererede. Endelig gjorde hun tjeneste i Beograd i 1999, mens bomber og raketter fra NATO-fly regnede ned over byen.

Hun førte i alle årene en dagbog over sine oplevelser, og denne er nu omskrevet til bogform og udgivet på DDF's Forlag.

Det er ikke meningsfyldt at gennemgå bogen i de mange detaljer, der alligevel er bedst tjent med at blive læst direkte. Den er særdeles interessant, fordi den åbner en luge til en verden, som danskerne systematisk er blevet unddraget indsigt i, skrevet med den troværdighed, som følger af, at forfatteren kom uoværens med det daværende serbiske regime og blev tvunget ud af Serbien. Den fortæller endvidere ikke om de storpolitiske finurligheder - som slet ikke er forfatterens ærinde - men blot om almindelige menneskers oplevelser og situationsoptagelse på den side af plankeværket, hvor vi hidtil har fået at vide, at monstrene på Balkan bor.

Det er en indsigt, som ikke kan undgå

Krajina 1995: Zorica Mitic med sin ven, oberst Vrcelj

at påvirke læseren, og som får en dansk læser til at fyldes med skam over, hvor naivt ensporet et syn, der herhjemme er opbygget på den ulykkelige konflikt, forfatteren fortæller om.

Ole Hasselbalch

Mainstream-portræt af oppositionen

*Peter Davies og Paul Jackson (red.):
The Far Right in Europe.
An Encyclopedia.
(Greenwood Publishing, 2008. 461 sider. \$ 85).*

Den første halvdel af dette leksikon om "det yderste højre i Europa" rummer generelle artikler om den politiske udvikling siden 1945, ideologiske portrætter, "islamofobi" og begrebsmæssige diskussioner. Anden halvdel af bogen er et opslagsværk med stikord: Partier, personer, lande, begreber m.m.

Der er mange interessante og tankevækkende oplysninger i bogen, men grundlæggende er den selvfølgelig et mainstream-akademikerprojekt, der siger lige så meget om forfatterne som om emnet.

Først og fremmest er det jo en yderst forskelligartet flok, der samles under det "yderste højre": Fra nynazister til det norske Fremskridtsparti. Fællesnævneren er angiveligt en opposition til den moderne liberale menneskerettigheds-ideologi, men dermed siges jo blot, at

her går det dybeste skel i nutidens politik. Så er det lige så fair at samle alle andre partier fra mainstream konservative til venstrestrekte under én etiket, hvad den end måtte være (alt fra "oikofober", "antinationale" og til "kosmopater" er blevet foreslået).

Man kunne ikke forestille sig en akademisk mursten som den foreliggende om den "yderste venstrefløj" - afslørende studier af denne lader til at være et tabu i universitært regi og er overladt til amatører, som med deres sparsomme egne midler dog kan udføre arbejde af høj kvalitet (se fx "Junikredsen" på internettet).

En stor del af skildringen af det "yderste højre" består som sædvanlig af at bruge tekstmosaikker af de mest "bemærkelsesværdige" citater af de studerede politikere, og så er det jo muligt at fratage dem saglighedens skær, især når forfatterne samtidig inddrager tvivlsomme historiske paralleller og insisterer på en manglende realitet bag højrefløjens klagepunkter og løsningsmodeller, uden at det i øvrigt fremgår,

hvorfor den liberale menneskerettighedsideologi skulle være tættere på sandheden. Desuden er det urovækkende for hele bogens troværdighed, at de halve sandheder florerer i behandlingen af de emner, en dansk læser har en chance for at kende mere til. Fx hedder det om Pia Kjærsgaard, at hun er blevet idømt bøde for at bruge peberspray mod en kvinde - det fremgår ikke, at denne kvinde angreb Kjærsgaard først. Og et opslagsord i leksikonet hedder "Øresundsbroen", fordi man åbenbart tager DF's spøg om at lukke den faste forbindelse til Sverige bogstaveligt...

Bogens bidragsydere er ikke helt enige om terminologien. Ifølge kapitlet om ideologi indordnes således både det norske Fremskridtsparti, Dansk Folkeparti og det italienske Lega Nord under "det ekstreme højre", fordi de alle "vil udelukke andre, som de ikke ønsker at dele nationalitet med". Man er altså pr. definition ekstrem, blot hvis man ikke vil åbne sit lands grænser for alverden!

I bogens leksikon-del fokuseres der under kontroversielle opslagsord, fx

”Holocaust” og ”homoseksualitet”, på de mest odiøse højreekstremer repræsentanter, som om de er typiske for alle nationalsindede – og de, der tilmed direkte har erklæret sig imod diskrimination, fx det norske Fremskridtsparti, mistænkeliggøres ved at beskrives som mere ”subtile” i deres argumentation, fordi de ikke eksplicit har nævnt homoseksualitet. I modsætning til kosmopaternes partier antages de nationale altid at tale med to tunger...

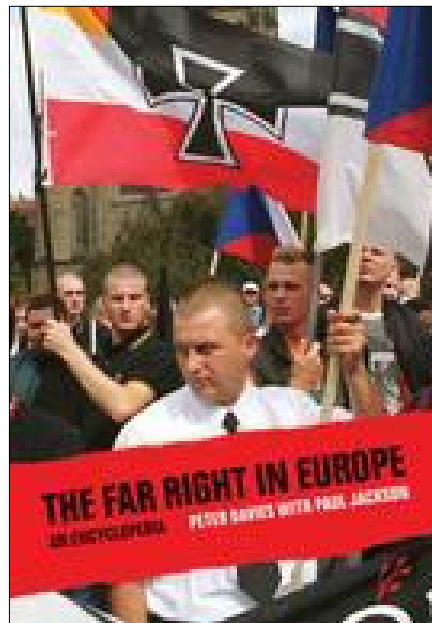
Selv når ”højreradikale” partier støtter tidens mest politisk korrekte emner, gøres det odiøst, som hvor Dansk Folkepartis stærke miljøpolitik sammenlignes med nazi-landbrugsminister Walther Darrés ideologi. Tilmed Pim Fortuyns parti rubriceres som højreekstremer, skønt det var typisk ”progressivt” på alle områder – undtagen i islamkritik. Træder man uden for det politisk korrekte her, sættes man uhjælpeligt i bås.

I bogens fyldige omtale af Skandinavien drøftes det bl.a., hvorfor de ”højreradikale” partier i Sverige er så små, men henvisningerne til ”opinionsklimaet” forklarer ikke noget. Ej heller passer det, at Sverigedemokra-

terna er for esoterisk i sin ideologi og uden folkelig appel. Partiet har udviklet sig meget det seneste årti. Det konkluderes generelt, at skandinaverne er meget tolerante – når man ser bort fra islam. ”Islamofobi” er generelt stærkere blandt danskere, især blandt dem, der har et svagere forhold til kristendommen, så man skal nok passe på med at gøre kampen til en religionskrig. Da vil mange falde fra. Det er fornuften imod de før-moderne...

I ”The Far Right in Europe” behandles også Østeuropa grundigt. Det er typisk, at det private ukrainske universitet MAUP både i bogen og i internationale fora udpeges som en rede for højreradikale (”Ukraines universitet for had”). Bl.a. David Duke, der trods alt er et lysere hoved end de fleste røde akademikere, har fået sin doktorgrad der. Men MAUP er jo blot et spejlbillede af mange af Vestens anerkendte mainstream-universiteter, hvor den toneangivende politiske korrekthed kører for fuld udblæsning og producerer doktorer på stribe – fx i USA’s ”etniske studier” og i Danmark i såkaldte migrations- og minoritetsstudier m.fl.

Kort sagt er bogen interessant, men

dokumentationen om dens emne såvel som indfaldsvinklen er tendentiøs – man ser som sædvanlig splinten i fjendens øjne, men ænses ikke bjælken i sit eget.

Peter Neerup Buhl

Forsvar for ytringsfriheden

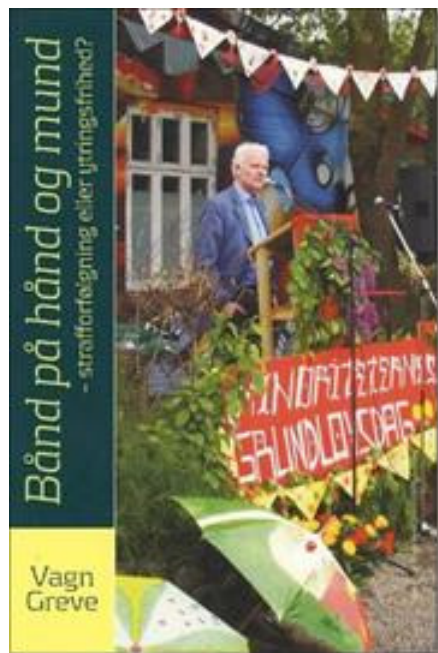
Vagn Greve:

Bånd på hånd og mund

- strafforfølgning eller ytringsfrihed?

(Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2008. 158 sider. 160 kr.).

Over for det store kor af politiserende jurister, der med Henning Koch i

spidsen vil strafbelægge endnu flere typer af ytringer, de ikke kan lide, er det velgørende at læse professor i strafferet Vagn Greves principielle juridiske forsvar for mest mulig ytringsfrihed. Hans slår fast, at ytringsfriheden er den vigtigste frihed i samfundet, og at det er „udtalelserne om de vigtigste politiske spørgsmål, der skal have de mindst indgribende begrænsninger. Det fører til, at der bør være den største frihed til at udtrykke sin mening netop om religionerne, kønnene, racerne, seksualiteten og de internationale relationer.” Her finder Greve støtte i afdøde juraprofessor Alf Ross' ord: „At sige til folk: Selvfølgelig har I ytringsfrihed - men den gælder naturligvis ikke samfundsordenens fundament, det er netop det mønster, der følges i diktaturstater.”

Tiltrængt afviser Greve helt følgende påstand af Henning Koch: „Hædfulde ytringer kan med sandsynlighed forventes at fremme en socialt ønsket adfærd, som truer den offentlige orden.” (Vil Koch mon så også forbyde de autonome uromagere at ytre sig?). Kochs udtalelse finder Greve hverken logisk eller empirisk begrundet.

Tværtimod bidrager det til samfundsfreden, at meninger kommer frem og gennemdebatteres uden at blive til handlinger.

Greve gennemgår detaljeret de absurditeter og selvmodsigelser, man kommer ud i, når man vil forbyde ytringer af visse meninger. Fx vil den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ikke beskytte ytringer, der angiveligt strider mod dens grundværdier, men "en stor del af vestlig tænkning, fra Platon til Marx og Nietzsche, rummer lidenskabelige afvisninger af liberale og demokratiske idealer.”

Greve viser, at det er lige så absurd at ville forbyde visse ytringer pga. deres form eller tone som pga. deres indhold. Der er ikke et „presserende socialt behov” for at hindre grove udtryk i den offentlige debat, fastslår han og fortsætter: Man må nok snarere sige, at der er et „presserende socialt behov” for dem. Mod folk, der siger tåbeligheder, kan man blot bruge børneremsen: „Det, man si'r, er man sel'!”

Der er behov for at „fornærme, chokere og forstyrre”, hvis den

demokratiske proces skal fungere, konkluderer Greve. Så er det selvfølgelig sørgeligt, at han selv omtaler Den Danske Forening og vore „vederstyggelige” synspunkter i samme åndedrag som nazisternes. Når nogen endelig gør det tiltrængte, er det i praksis også galt for den sarte professor...

Det er også en skam, at Dansk Folkeparti så tit kan bruges af Greve som et eksempel på nogen, der har fremsat forslag om ytringsrestriktioner for modstandere. For den undertrykte nationale opposition vil det altid være en styrke selv at fastholde rene linjer i ytringsfrihedsspørgsmålet. Men DF's vaklen viser blot, hvor svært selv de bedste har det med at respektere tilstedeværelsen af meninger, de finder „vederstyggelige”.

Undertegnede deler hverken Greves fine fornemmelser eller ønsker om ytringsforbud mod nogen fløj. Fx bekæmpes islamister jo ikke ved at give dem mundkurv på, men ved at sende dem ud af landet.

Den forargelse og forbudsmentalitet, der siver ind ad alle sprækker i disse år, er i mine øjne børnehave-uvornhed, som man bør være kommet over, før man går ind i politik. Det kræver modenhed at ville argumentere med selv de „vederstyggelige” som ligemænd, og det er mig ufatteligt, at voksne og højtuddannede mennesker stadig kan foreslå, administrere og dømme efter love, der kriminaliserer blotte ytringer. Jeg husker min egen sag i højesteret (jf. Greve s. 85), hvor et dusin af vore lyseste hoveder havde sammenstillet bunker af tykke ringbind med sagsakter for og imod mine hastigt nedfældede internet-skrivefrækheder. At der intet ramaskrig var over hele dette sagsforløb, var naturligvis for mig den endelige dom over niveauet i vort offentlige liv, men desværre kun ét eksempel blandt mange.

Alle meninger bør i et demokrati være lige for loven, lige fra revisionist-idioternes til Hizb-ut-Tahrir-galningenes. Først når myndighederne såvel som det politiske livs øvrige deltagere har tilkæmpet sig åndeligt overskud til at slås som ligemænd på meningernes slagmark, og vel at mærke går efter bolden, ikke efter manden, er betingelserne til stede for, at sagsligheden kan bringes tilbage i dansk politik.

Peter Neerup Buhl

Årsregnskab for 2007

INDTÆGTER:	
Kontingenter og bidrag	278.420
Arv	0
Aktieudbytter	4.100
Renteindtægter, netto	3.443
Indtægter i alt	285.963
UDGIFTER:	
Lokaleomkostninger	18.297
- lejeindtægt	-18.000
Lokaler, netto	297
Porto	36.352
Gebyrer	329
Kontorartikler, kuverter m.v	6.726
Telefon, telefax	42.428
Bogtrykker, Danskeren	43.600
Bogtrykker, Ja vi elsker dette landet	44.051
Møde-, rejseudgifter og kurser	18.074
Annoncer og abonnementer	9.059
Sekretariat, Regnskabsafd.	20.650
Småansk., EDB-udg. og reparationer	11.828
Andre omkostninger	41.774
Afskrivninger inventar	14.968
Udgifter i alt	290.136
ÅRETS RESULTAT	-4.173

REVISIONPÅTEGNING

Vi har efter aftale udført review af regnskabet for Den Danske Forening for regnskabsåret 1. januar – 31. december 2007.

Konklusion:

Ved det udførte review er vi ikke blevet bekendt med forhold, der giver os anledning til at konkludere, at regnskabet for 1. januar 2007 – 31. december 2007 ikke er udarbejdet i overensstemmelse med almindeligt anerkendt regnskabspraksis og gældende lovgivning.

Hellerup, den 28. januar 2009

PC-Revision Gentofte

Peter A. Christensen
Registreret revisor, FRR

Der skydes med skarpt i dagens Danmark

For Den Danske Forening, kommer denne udvikling ikke overraskende.

Vi har igennem mere end to årtier kraftigt advaret imod at gøre Danmark til et multietnisk samfund, hvor enhedskulturen bliver svækket ved at store grupper fra den islamiske kulturkreds sætter sig fast i landet.

Nu står vi med et vedvarende problem.

Danmarks tre største byer København, Århus og Odense, har i dag alle et islamisk/arabisk gangstervælde, der er så stærkt, at det danske politi reelt ikke kan dæmme op for det.

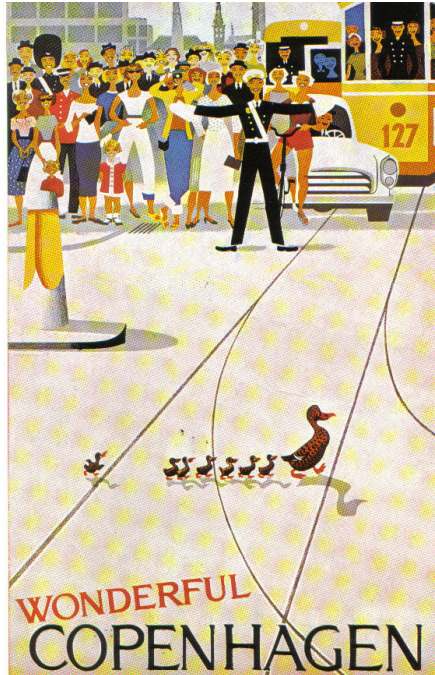
Ifølge Berlingske Tidende 30/1 har Rigspolitiets Nationale Efterforskningsstøttecenter holdt særligt godt øje med 141 bandede medlemmer fordelt på 15 grupper og netværk. Af de 141 har de 53 ikke dansk pas!

Man må stille det spørgsmål: hvorfor er disse personer overhovedet her i landet?

Hvis man læser, hvad de danske politikere gør sig af tanker om denne destruktive udvikling, - ja så er der ikke noget at glæde sig over.

Venstres retsordfører Kim Andersen, siger bl.a. følgende til Berlingske Tidende:

"Straffen for ulovlig våbenbesiddelse blev sidste år skærpet til et halvt års fængsel, men Venstre er allerede parat

Før kulturberigelsen - dengang politiets opgaver var mere overkommelige. Var det egentlig så slemt at undvære hellige krigere og skyderi i gaderne?

til at sætte straffen op med yderligere et år. Denne skærpelse kunne eventuelt iværksættes samtidig med brug af udvisning, når udlændinge bliver taget med ulovlige våben.

Hvis der er tale om tiltag, der har præventiv effekt og giver politifaglig me-

ning, stiller vi os ikke i vejen."

Kim Andersen understreger dog, at udvisninger kun rammer en del af problemet, da en majoritet af alle bandede medlemmer - og klart størstedelen af deres modstandere i de rockerrelaterede grupper - er danske statsborgere.

Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, er også klar til at drøfte muligheden for både at lade ulovlig våbenbesiddelse udløse længere fængselsstraffe og udvisning for udlændinge.

Til Berlingske Tidende siger hun::

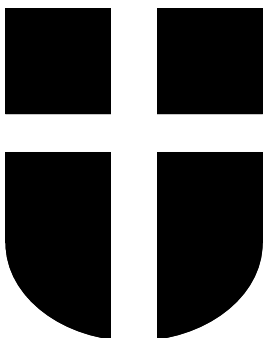
"Det kan være, man skulle sige, at udvisning kom på tale, hvis man eksempelvis blevet taget med et våben anden gang. Vi har en situation, hvor vi bliver nødt til at afskrække de folk, der kan finde på at rende rundt og skyde mellem os andre."

Hertil kan man sige:

Hvad hjælper det, at der bliver udvist nogle personer uden dansk statsborgerskab. Med det store antal indbyggere fra den arabisk/islamiske kulturkreds, et politisk flertal har skaffet til landet, vil der fremdeles komme mange fætre til Danmark. Med eller uden våben.

Derfor er politikernes opfattelse af situationen ude af trit med den virkelighed Danmark befinder sig i.

Poul Vinther Jensen

DANMARKSFONDEN AF 5. MAJ 1995

Danmarksfondens af 5. maj 1995 er en kampfond, hvis midler anvendes i overensstemmelse med Den Danske Forenings formålsbestemmelse til at sikre danskernes ret til en tilværelse på egne præmisser her i landet. Fonden er opbygget på grundlag af testamentariske og andre gaver. Bidrag, der mærkes "Danmarksfondens", kan indsættes på Den Danske Forenings girokonto.

Indmeldelses- og bestillingskupon

- Jeg indmelder mig hermed i Den Danske Forening og indbetaler mit kontingent (mindst 200 kr. årligt), der inkluderer tilsendelse af Danskeren, til foreningens adresse eller Danske Bank Reg.nr. 9173 konto 4547551.
- Jeg ønsker mere information om foreningen.
- Jeg ønsker som ikke-medlem at abonnere særskilt på bladet Danskeren (250 kr. årligt).

Navn: _____

Gade, vej m. m.: _____

Postnr. og -distrikt: _____

Evt. telefonnr.: _____

Kupon bedes indsendt til:
DDF, Skomagergade 25, 4000 Roskilde